

ἍΓΙΟΣ ΚΥΤΤΡΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Περιεχόμενα

- Σύντομα Πατερικά Μηνύματα: «Ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν» 321
- Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων 322
- Βαπτίσεις Ἐτεροδόξων 323
- Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Σουηδία 324
- Ἐληξεν ὁ Ἀνεπίσημος Διάλογος μετὰ τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος 326
- Φροντιστηριακὰ Μαθήματα Ἀγιογραφίας 329
- Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις 330
- Ὁ Ἑορτασμὸς τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ στὴν Ρουμανία 332
- Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Κορίνθου 336
- Ἱεραποστολὴ στὸ Κονγκὸ 337
- Ὁ Ἅγιος Δούκας Ρασσιλάβος τῆς Μοραβίας 338
- Ἐξαρχία Ἀμερικής: Κουρὲς Μοναχῶν - Ἑορτὴ Ἁγίας Τριάδος 340
- Ἐξαρχία Ἰταλίας: Νέος Ναὸς στὴν Σικελία - Ἑορτὴ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου 341
- Οἱ Ἅγιοι τῆς Μονῆς μας Θαυματουργοῦν 342
- Ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ Γερωντικοῦ 343
- «Εἶπε Γέρων» - Ἀπὸ τὰ Θαύματα τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Κύπρου 344
- Βιβλιοπαρουσιάσις: Ὁ Πρόλογος τῆς Ὀρχίδος, Ἁγίου Νικολάου Βελμιρόβιτς

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Οἱ Ἅγιοι Ἰσαπόστολοι Κύριλλος καὶ Μεθόδιος,
Φορητὴ Εἰκόνα ἐκ τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων, 2006.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἡ Πύλὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως Σλατιοάρας Ρουμανίας.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- Ἰδιοκτήτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς: 210 2411380. • Telefax: 210 2411080.
- E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www. synodinresistance.org • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Κ. Κουκουδάκης, Ζωοδόχου Πηγῆς 91, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰ ἢ ἀποστέλλονται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

«Ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν»

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ὡραποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

Η ΑΓΙΑ προσευχή τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποκαλεῖ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας, «θησαυρὸν τῶν ἀγαθῶν».

Πράγματι, ὅσοι ἀξιώθηκαν νὰ γευθοῦν τὴν ζωοποιὸ χάρι τοῦ Θείου Παρακλήτου, αἰσθάνθηκαν ὅτι Αὐτὸς εἶναι τὸ θησαυροφυλάκιο ὄλων τῶν πνευματικῶν ἀγαθῶν, ἡ ἀγία καὶ ἀδαπάνητος πηγὴ τοῦ ἀμυθῆτου πνευματικοῦ πλοῦτου.

Διψοῦν οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι τῆς ταραγμένης ἐποχῆς μας, λαχταροῦν τὴν εἰρήνη, τὴν ἀγάπη, τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν ἐνότητα· δὲν ἔχουν ὅμως τὴν ταπεινὴ νὰ σκύψουν καὶ νὰ ἀντλήσουν ἀπὸ τὴν θεία πηγὴ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν Ἁγία Ἐκκλησία Του· προσπαθοῦν νὰ ξεδιψάσουν ἀπὸ «φρέατα συντετριμένα».

Ἄς παρατηρήσουμε ὅμως τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ· ἐδῶ ἐφαρμόζεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου μας: «Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν».

Τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: ἡ ἀγάπη, ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ ὑπομονή, ἡ καλωσύνη, ἡ εὐεργετικότης, ἡ πίστις, ἡ πραότης καὶ ἡ ἐγκράτεια ξεχύνουν τὸ ἄρωμά τους γύρω καὶ εὐωδιάζει ὁ κόσμος.

Ὁ εὐλογημένος ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶναι πνευματοφόρος, εἶναι εὐωδία Χριστοῦ· ποτίζεται ἀπὸ τὸ ἅγιον ὕδωρ

τῆς Χάριτος καὶ διαποτίζεται ὅπως ὁ σπόγγος: «Καὶ γὰρ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν».

Μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα ὁ πιστὸς λαμβάνει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ του μεταβάλλεται σὲ «πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον»· ἀναβλύζει συνεχῶς ὁ θεοφόρος ἄνθρωπος ὕδωρ οὐράνιο, ποταμοὺς χαρισμάτων.

Μεγάλῃ εὐλογία Θεοῦ στὸν κόσμο ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀποκτήσει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα! Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας εἶπαν, ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀπόκτησις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁφείλουμε ἀδιαλείπτως νὰ ἱκετεύουμε τὸν Θεὸ Παράκλητο νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ σκηνώσῃ μέσα μας· θεομὴ προσευχῆς μας τό: «ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν».

Μὲ τὶς ἅγιες ἀρετές, ἰδίως τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ταπεινὴ, ἃς ἔχουμε πάντα ἀνοικτὴ τὴν καρδιά μας στὸν Οὐρανὸν, γὰρ νὰ ἔλθουν τὰ «ἄνωθεν τέλεια δωρήματα».

Ἀπαιτεῖται συνεχῆς πνεῦμα μετανοίας καὶ ἐλπίδος, ὥστε ὅταν τὸ πονηρὸ πνεῦμα μᾶς ταράσῃ μὲ τὴν ὑποχώρησι σὲ ἓνα πάθος, νὰ γονατίζουμε ἀμέσως καὶ νὰ ἐξομολογούμεθα, αὐτομεμψόμενοι στὸν Θεὸ μας, τὸ Πανάγιο Πνεῦμα:

«ὦ Βασιλεῦ Οὐράνιε, Σὲ ἐλύπησα καὶ πάλι ὁ ἄθλιος μὲ τὶς ἁμαρτίες μου... Συγχώρεσέ με... Ἄς ἔλθῃς νὰ κατοικήσῃς καὶ πάλι μέσα μου... Καθάρισέ με ἀπὸ

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων

ΤΗΝ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 26.5.2009 ἐκ.ἡμ., ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Προσκυνηματικὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς.

Στὴν Θ. Λειτουργία προεξῆρχε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἐναπληρωτὴς Πρόεδρος. Συμμετείχαν ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαήλ, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὸ Κάλιαρι τῆς Σαρδινίας παρὰ τὴν ἐπισηφελῆ ὑγεία του, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία, ἐννέα Ἱερεῖς, ἕνας Ἱεροδιάκονος καὶ ἕξι Ὑποδιάκονοι, συμπρο-

ερχομένου καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου.

Παρέστησαν Γερόντισσες καὶ Μοναχῆς καὶ ἀπὸ ἄλλες Ἱερῆς Γυναικεῖες Μονές, καθὼς καὶ μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν πιστῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ καὶ ἄλλες περιοχές, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἀξιότιμος Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς, ὁ ὁποῖος παρέστη μὲ τὸν Ἀντιδήμαρχο κ. Σταμάτιο Ἀβράμη καὶ τοὺς Δημοτικοὺς Συμβούλους κ. Ἀναστάσιο Ἀραμπατζίδη καὶ κ. Βασίλειο Γκόλτσιο, ὡς καὶ ὁ Ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀφιδνῶν κ. Ἀλέξανδρος Ζουγανέλης.

Μετὰ τὴν πλουσία αὐτὴ Μυστηριακὴ καὶ Πνευματικὴ «φιλοξενία» τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ποιμένες καὶ Ποίμνιον παρεκάθησαν στὴν ὑπαίθρια ἐόρτια τράπεζα τῆς Ἀγάπης.

←
κάθε κηλίδα καὶ σῶσε με, Ἀγαθὲ Παράκλητε...».

Ἔτσι, θὰ ἀποκτήσουμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, θὰ γίνῃ ὁ «θησαυρός» μας, θὰ ἀγιασθῇ ὁ κόσμος.

Κάθε στιγμή πρέπει νὰ δίνῃ ἡ καρδιά μας τὸ «αἷμα» τῆς μετανοίας, ὥστε νὰ λαμβάνῃ τὸ «Πνεῦμα» τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀπαραίτητο συστατικὸ τοῦ ὠλοκληρωμένου ἀνθρώπου.

Ποιὸς ἄρα γε εἶναι ὁ ὄντως ἄνθρωπος; Εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔχει γίνῃ θεός, μὲ τὴν βοήθεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ

«Ἐγὼ εἶπα· θεοὶ ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες!»

Ὁ ἀληθινὸς Χριστιανός, λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς,

«ἐκ τριῶν ὑφέστηκε· Χάριτος Πνεύματος ἐπουρανίου, ψυχῆς λογικῆς καὶ γῆϊνου σώματος».

Ἡ ταλαίπωρος φύσις μας εἶναι ἐλλειπής,

ὅπως εἶναι τὸ φύραμα χωρὶς τὸ προζύμι· ἡ ψυχὴ μας εἶναι δυσώδης καὶ πλήρης σκολῆρων, ὅπως τὸ κρέας χωρὶς τὸ ἄλατι.

Τὸ «ἄλας» καὶ τὸ «προζύμιον», μᾶς διδάσκει ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, εἶναι ἡ «θεία φύσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»:

«Ἐὰν οὖν μὴ μιγῇ καὶ ἄληθῆ εἰς τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἐξ ἐκείνου τοῦ αἰῶνος καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς πατρίδος ἢ ἐπουρανίου τοῦ Πνεύματος ζύμη καὶ τὸ ἀγαθὸν τῆς θεότητος ἁγίων ἄλας, οὐ μὴ μεταλλαγῇ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῆς δυσωδίας τῆς κακίας, οὐδ' οὐ μὴ ζυμωθῇ ἀπὸ τῆς βαρύτητος καὶ ἀζυμότητος τῆς πονηρίας».

Δόξα καὶ προσκύνῃσι καὶ εὐχαριστίαι τῷ ἀχράντῳ Πατρὶ καὶ τῷ φιλανθρώπῳ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγαθῷ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

† Κυριακὴ Πεντηκοστῆς, 6/19.6.2005

Βαπτίσεις 'Ετεροδόξων

A. Τὸ Σάββατο, 10/23.5.2009, ἔλαβε τὸ ἅγιον Βάπτισμα στὴν Ἱερὰ Μονή μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης ἡ Ἄννα Γκόγκατς ἀπὸ τὴν Πολωνία, πρώτην Παπική.

Ἡ νεοφώτιστη Ἄννα γεννήθηκε τὸ 1975, κατάγεται ἀπὸ οἰκογένεια Παπικῶν, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει μὲ τὴν συντριπτικὴ πλειονότητα τῶν Πολωνῶν, σπούδασε Ζωγραφικὴ στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Κρακοβίας στὴν χώρα της, ὁμιλεῖ τέσσερις ἀκόμη γλῶσσες ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πολωνικά (ρωσικά, γερμανικά, ἰταλικά καὶ ἑλληνικά) καὶ ἐργάστηκε στὴν πατρίδα της, στὴν Γερμανία καὶ στὴν Ἰταλία.

Γιὰ ἐπαγγελματικούς λόγους ἦλθε στὴν Ἑλλάδα πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, ὅπου παντρεύθηκε, ἀλλὰ ἀντιμετώπιζε γενικὰ πολλὰ προβλήματα στὴν ζωὴ της καὶ παρακαλοῦσε θερμὰ τὸν Θεὸ νὰ τῆς ὑποδείξῃ τόπο πνευματικῆς βοήθειας.

Ὅταν ἦλθε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἱερὰ Μονή μας, πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ, αἰσθάνθηκε τὴν πολυπόθητη πνευματικὴ ἐνίσχυσι καὶ προχώρησε χωρὶς δισταγμὸ στὴν προετοιμασία της γιὰ τὴν εἴσοδό της στὴν ἅγια Ὁρθοδοξία μας, τὴν Κιβωτὸ τῆς Σωτηρίας.

Τὸ Μυστήριον τῆς Βαπτίσεως ἐτέλεσε ὁ Αἰδεσιμ. π. Γεώργιος Γιάν, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμ. π. Ἀπόστολο Καγιόγλου, στὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ στὸν Προσκυνηματικὸν Χῶρον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, καὶ εὐθὺς ἀμέσως εὐλογήθηκε ἐκκλησιαστικὰ καὶ ὁ Γάμος τῆς νεοφώτιστης Ἄννας μὲ τὸν κ. Παναγιώτη Φαντάκη.

B. Τὴν Πέμπτη, 15/28.5.2009, ἐδέχθη τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἄλλος ἓνας ἀλλοδαπὸς στὴν Ἱερὰ Μονή μας, πρώτην Προτεστάντης.

Πρόκειται γιὰ πολιτικὸ μετανάστη ἀπὸ τὸ Πακιστάν, 25 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἦλθε στὴν πατρίδα μας πρὸ ὀλίγων μηνῶν.

Ἀφ' ὅτου ἦλθε στὴν Ἑλλάδα, ἐλκύσθηκε ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία καὶ κατόπιν προετοιμασίας καὶ κατηχήσεως, ἐδέχθη τὸ ἅγιον Βάπτισμα ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο, μὲ Ἀνάδοχο τὸν κ. Ἀναστάσιο Πιέτρη, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Σολομών.

Ποιμαντική Έπίσκεψις στὴν Σουηδία

ΤΑ Τέλη τοῦ Μαΐου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, πραγματοποίησε τὴν πρώτη ποιμαντικὴ ἐπίσκεψί του στὴν Σουηδία, ὅπου διακονεῖ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης, προκειμένου νὰ συμμετάσχη στὴν Ἐορτὴ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Βάμπεργκ τῆς Στοκχόλμης.

Εἶχε μαζί του τὸν Αἰδεσιμ. π. Γεώργιο Γιάν, ὡς μεταφραστή, τὸν ἐκ Σουηδίας Ἱεροδιάκονο Θεοχάρη Ἀγιοκυπριανίτη, ἕναν Ὑποδιάκονο, τὴν ἐκ Σουηδίας Μοναχὴ Μαγδαληνὴ Ἀγιοαγγελίτισσα, ἐπίσης ὡς μεταφράστρια, καὶ ὀλίγους λαϊκοὺς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Ἡ ἀποστολὴ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐφθασε ἀεροπορικῶς στὴν Στοκχόλμη τὸ Σάββατο, 17/30.5.2009, ὅπου τοὺς ἀνέμεναν οἱ ἐν Σουηδία Κληρικοὶ μας Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέας Ὁκερstrom καὶ Διάκονος Στέφανος Γιάρπενμπερ, καὶ κατευθύνθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης στὸ Προάστειο Βάμπεργκ, νότια τῆς σουηδικῆς πρωτεύουσας, γιὰ τὴν τέλεσι τοῦ Ἀναστασίου Ἑσπερινοῦ μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου καὶ ἀρκετῶν πιστῶν.

- Τὴν Κυριακὴ τῶν Ἁγίων 318 Θεοφύρων Πατέρων τῆς Ἁγίας Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, 18/31.5.2009, τελέσθηκε ἱερὸ Συλλεῖτουργο. Ὁ Θεοφιλ. Ὠρεῶν κ. Κυπριανός ἐλειτούργησε μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννου, τῶν Πρεσβυτέρων π. Ἀνδρέου καὶ π. Γεωργίου καὶ τῶν Διακόνων Θεοχάρους καὶ Στεφάνου. Ἔλαβαν μέρος ἀρκετοὶ Ὑποδιάκονοι, ἔψαλε ὁ μικτὸς Χορὸς τοῦ Ναοῦ καὶ παρίστατο μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων πολλῶν ἐθνοτήτων. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανός στὴν Ὁμιλία του

προέτρεψε στὴν τήρησι τῆς Πατερικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ Ὁρθοπραξίας.

Ἀκολούθησε ἐόρτια Τράπεζα στὴν Ἐνοριακὴ Αἴθουσα καὶ ξενάγησις στὴν ὁμορφὴ καὶ ἐντυπωσιακὴ Στοκχόλμη.

- Τὴν Δευτέρα, 19.5/1.6.2009, ὁ Θεοφιλ. Ὠρεῶν ἐτέλεσε ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας στὴν Βίλμπεργκα τοῦ Γκρίλμπυ, σὲ ἡσυχαστικὸ δάσος, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς πατέρας Ἀνδρέα καὶ Γεώργιο καὶ τὸν Ἱεροδιάκονο Θεοχάρη. Μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς, ἀκολούθησε ἐόρτια Τράπεζα ὑπαίθριως.

Στὸ ἐρημικτὸ αὐτὸ Ἠσυχαστήριον μονάζει ἀπὸ εἰκοσαετίας περίπου ἡ σουηδῆ Γερόντισσα Φιλοθέη, ἡ ὁποία εἶχε καρὴ Μοναχὴ ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ τῆς πατέρα, τὸν ἀσθενοῦντα Σεβασμ. Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψις στὴν πλησίον εὐρισκομένη πόλι Σιγτούνα, παλαιὰ ἐκκλησιαστικὴ πρωτεύουσα τῆς χώρας, ὅπου διασώζονται ἐρείπια ἀπὸ Ναὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῆς Σουηδίας (1Α΄ αἰ.).

• Τὴν Τρίτη, 20.5/2.6.2009, τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Οὐψάλα ἀπὸ τὸν Ἐφημέριο αὐτοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἀνδρέα, μὲ τὴν συμμετοχὴ καὶ τοῦ π. Γεωργίου καὶ τῶν Διακόνων Θεοχάρους καὶ Στεφάνου, τοῦ Θεοφιλ. κ. Κυπριανοῦ χοροστατοῦντος.

Ἀκολούθησε Τράπεζα στὴν οἰκία τοῦ π. Ἀνδρέου καὶ ἐν συνεχείᾳ ξενάγησις στὴν Οὐψάλα, γνωστὴ πανεπιστημιούπολι, ἡ ὁποία θεωρεῖται καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ πρωτεύουσα τῆς Σουηδίας.

• Τὴν Τετάρτη, 21.5/3.6.2009, τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τελέσθηκε ἡ πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ στὸ Βάμπεργκ τῆς Στοκχόλμης. Ἔλαβαν μέρος οἱ δύο Θεοφιλέστατοι Ἀρχιερεῖς κ. Κυπριανὸς καὶ κ. Ἰωάννης, οἱ δύο Ἱερεῖς π.

Ἀνδρέας καὶ π. Γεώργιος, οἱ δύο Διάκονοι Θεοχάρης καὶ Στέφανος, πολλοὶ Ὑποδιάκονοι καὶ μεγάλο πλῆθος πιστῶν. Ὁ Θεοφιλ. κ. Ἰωάννης ὠμίλησε περὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας στὴν διάδοσι τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἀληθείας καὶ εὐχαρίστησε τοὺς ἐξ Ἑλλάδος ἐπισκέπτας γιὰ τὴν ἐνισχυτικὴ καὶ ἀδελφικὴ παρουσία τους. Ἐκοινώνησαν πολλοὶ εὐλαβεῖς τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἐγίνε Λιτανεῖα περὶ τοῦ Ναοῦ. Ὁ Θεοφιλ. κ. Κυπριανὸς ὠμίλησε περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας, περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κάλλους τῆς Νύμφης τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ ἐξέφρασε τὴν συγκίνησι καὶ εὐγνωμοσύνη του γιὰ τὴν φιλοξενία, ἀλλὰ καὶ τὴν χαρὰ του γιὰ τὴν πρόοδο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῶν Ἱεραποστολικῶν Κοινοτήτων μας στὴν Σουηδία. Τέλος, προσέφερε μία εἰκόνα τῆς Παναγίας μας ὡς δῶρο στὸν Θεοφιλ. κ. Ἰωάννη. Ἀκολούθησε ἐόρτια Τράπεζα στὴν Ἐνοριακὴ Αἴθουσα.

• Τὸ πρῶτ' τῆς Πέμπτης, 22.5/4.6.2009, ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν καὶ ἡ συνοδία του ἐπέστρεψαν ἀεροπορικῶς στὴν Ἀθήνα μὲ χαρὰ καὶ εὐχαρίστησι γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν ζήλο τῶν πιστῶν μας στὴν Σουηδία ὑπὲρ τῆς ἀγίας καὶ ἀληθοῦς Πίστεώς μας.

Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ρώσου

ΤΗΝ Τρίτη, 27.5.2009 ἐκ.ἡ.μ., ἐώρτασε τὸ Ἱερὸ Ναῦδριο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου στὰ Ἄνω Λιόσια Ἀττικῆς.

Ἐλειτούργησε ὁ Αἰδεσιμ. π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων
καί ἡ ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον
Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Ἐληξεν ὁ Ἀνεπίσημος Διάλογος

Ἐνημερωτικὴ Εἰσαγωγή – Ἐπισημάνσεις

† Ἐπισκόπου Ὁρεῶν Κυπριανοῦ
Ἀναπληρωτοῦ Προέδρου

Ἐν Φιλῆ Ἀττικῆς
τῆ 18ῃ Μαΐου 2009 ἐκ.ἡμ.
† Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων

Α'. Ἐνημερωτικὴ Εἰσαγωγή

α. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, χάριτι Θεοῦ καὶ βοήθεια τῆς Θεοτόκου, διαπομαίνει ἀπὸ τοῦ 1985 ἐκείνους τοὺς εὐσεβεῖς Ὀρθόδοξους Χριστιανούς, οἱ ὅποιοι κατ' ἀρχὴν εἶναι Ἀντι-οικου-μενισταὶ καὶ ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, συγκρο-τοῦντες οὕτω τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κοινότητα τῶν Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου.

β. Ἡ Ὀρθόδοξος Κοινότης τῶν Ἐν-ισταμένων εἶναι θεβαίως Ἐκκλησιαστικὴ, διότι ἔχει ὡς ὄρατὸν κέντρον καὶ κεφαλὴν τῶν Εὐχαριστιακῶν Συνάξεων Αὐτῆς Ὀρθόδοξους Ἐπισκόπους, οἱ ὅποιοι κέκτηνται ἀδιαμφισβήτητον κανονικὴν καὶ ἔγκυρον χειροτονίαν καὶ διαδοχὴν, ὡς ἄλλωστε ἐπεβεβαιώθη καὶ διὰ τῆς εὐχαριστιακῆς κοινωνίας των μετὰ τῆς ἀνεγνωρισμένης ὑφ' ἀπάντων Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς: αὐτοὶ προΐστανται τῶν Συνάξεων, κηρύττουν τὸν θεῖον λόγον καὶ προσ-φέρουν τὴν Εὐχαριστίαν, ὡς «εἰκόνες Χριστοῦ» τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως καὶ ὡς προκαθήμενοι «εἰς τόπον Θεοῦ», κατὰ τὸν Ἁγιον Ἰγνάτιον Ἀντιοχείας (πρόβλ. PG τ. 5, στλ. 668A καὶ στλ. 853A).

γ. Οἱ Ὀρθόδοξοι Ἐνιστάμενοι, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Ἀντι-οικουμενισταὶ τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου, δύνανται κατ' ἀκριβείαν θεολογικὴν νὰ χαρακτηρί-ζωνται καὶ ὡς Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον οἱ Ἐπίσκοποι ἐνσαρκώνουν καὶ ἐκφράζουν ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ τὴν Καθολικὴν, δηλαδὴ ὅλην τὴν Ἐκκλησίαν.

• Ὅπου ἐνσαρκώνεται ὁλος ὁ Χριστὸς καὶ ὅπου μεταλαμβάνεται ὁλος ὁ Χρι-στός, ἐκεῖ πραγματώνεται καὶ ἀπο-καλύπτεται ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χρι-στοῦ, ὡς Θεανδρικός Ὄργανισμός, εἰς τὸν Ὅποιον ἐνοικεῖ ἡ Ἁγία Τριάς, κατὰ τοὺς Ἁγίους: «Ὅπου ἂν ἦ Χριστὸς Ἰησοῦς, ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία» καὶ «ὁ Ἐπίσκοπος ὑπάρχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐν τῷ Ἐπισκόπῳ» (Ἁγίου Ἰγνατίου Ἀντιοχείας, PG τ. 5, στλ. 713B καὶ Ἁγίου Κυπριανοῦ Καρχηδόνας, Ἐπιστολὴ 66η, § 8. Πρόβλ. Ἐφεσ. δ' 5-6 καὶ Α' Κορινθ. ι' 15-16: Τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ ὡς Ἐκκλησιαστικὴ καὶ Μυστη-ριακὴ Σύναξις).

δ. Εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τοῦ 1984, ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τοὺς Ὀρθόδοξους Ἐνισταμένους, ὑφίσταται

μία διάστασις καὶ διαίρεσις, ὄχι ἓνα οὐσιαστικὸν σχῆμα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὁ Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς κατέθεσε «Κανονικὴν Ἑγκληρῖν» κατὰ τῆς προσωρινῆς Συνόδου Αὐτοῦ (ὑπὸ τὸν Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Ἀντώνιον) καὶ διέκοψε τὴν μετ' Αὐτῆς κοινωνίαν «διὰ λόγους Πίσσεως καὶ Δικαιοσύνης», βάσει τῶν Ἱερῶν Κανόνων: ΛΑ' Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ ΙΕ' Πρωτοδευτέρας (βλ. σχετικὸν χρονικὸν εἰς περιόδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 191/Νοέμβριος 1984, σελ. 377-407).

ε. Δεδομένων τῶν ἀνωτέρω βασικῶν θεολογικῶν καὶ ἱστορικῶν στοιχείων, ἡ ἡμετέρα Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, συμφώνως πρὸς τὴν Ἀπόφασιν 9, τῆς τακτικῆς ἐτησίου Συνεδριάσεως Αὐτῆς ΛΔ' /4.10.2007 ἐκ.ἡμ., ἤρχισε κατὰ τὴν 16.2.2008 Ἀνεπίσημον Διάλογον μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χρυσόστομον, προκειμένου νὰ προωθηθῇ ἡ Διακονία τῆς Καταλλαγῆς.

στ. Αἱ δύο Σύνοδοι ἐξεπροσωποῦντο ὑπὸ δύο τριμελῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπῶν, αἱ ὁποῖαι συνῆλθον εἰς ἑπτὰ Συνεδριάσεις (Α', 16.2.2008 εἰς Μέγαρο – Ζ', 28.11.2008 εἰς Πειραιᾶ), ἐκρατοῦντο δὲ ἀνεπίσημα Πρακτικά, κειχωρισμένως ἐξ ἐκάστης Ἐπιτροπῆς.

ζ. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐλάμβανεν ἀκριβῆ γνῶσιν ἐπὶ τῶν διαμειβομένων εἰς τὰς Συνεδριάσεις αὐτὰς μέσῳ Ἐκθέσεων, συντασσομένων ὑπὸ τοῦ Γραμματέως Αὐτῆς, Θεοφιλ. Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, ἐγκρινομένων δὲ ὑπὸ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου (Ἐκθεσις Α', 2.2.2008 – Ἐκθεσις Η', 2.12.2008).

η. Κατὰ τὴν τελευταίαν Συνεδριάσιν (Ζ', 28.11.2008), συναπεφασίσθη ὀριστικῶς νὰ δοθῇ μία ἐμπεριστατωμένη ἀπάντησις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου

ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. γ-1141, ἐν Ἀθήναις 9/22.9.2008 Συνοδικοῦ Γράμματος τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος «Πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Κοινότητα τῶν Ἐνισταμένων», περιέχοντος δέκα «σημεῖα», θεωρούμενα ὑπὸ τοῦ συντάκτου Αὐτοῦ, Θεοφιλ. Μαραθῶνος κ. Φωτίου, ὡς «πολὺ σημαντικὰ καὶ ἀδιαπραγμάτευτα».

θ. Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, μέσῳ τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς Αὐτῆς, ἐγκρίσει δὲ τῆς Διαρκoῦς Συνόδου, ἀπῆντησεν εἰς τὸ ἀνωτέρω Συνοδικὸν Γράμμα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 527/17.12.2008 ἐκ.ἡμ. Συνοδικῆς Ἐπιστολῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἐν εἶδει Θέσεων καταγράφονται μὲν αἱ παρατηρήσεις μας ἐπὶ τῶν «σημείων» τῆς ἐτέρας πλευρᾶς, ἐν κατακλείδι δὲ δηλοῦται, ὅτι «δὲν ἀναστέλλομεν τὸν Ἀνεπίσημον Διάλογον, ἀλλ' ἀπευθύνομεν ἐκκλησίαν διὰ μίαν γενναιοψυχον ὑπέρβασιν ἐκ μέρους Ὑμῶν τῶν θεωρουμένων ὡς “ἀδιαπραγματεῦτων σημείων”, πρὸς διάνοξιν τῆς ὁδοῦ διὰ τὴν ποθητὴν ἔνωσιν».

ι. Κατὰ τὴν 15ην Φεβρουαρίου 2009 ἐκ.ἡμ., ἐπεδόθη εἰς τὸν Θεοφιλ. Γραμματέα ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Μαραθῶνος κ. Φωτίου ἡ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 480, 10/23.2.2009 Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσόστομου Β', διὰ τῆς ὁποίας γνωστοποιεῖται εἰς ἡμᾶς ἡ ἀπόφασις τῆς ὑπ' Αὐτὸν Ἱερᾶς Συνόδου, ὅτι δὲν ὑφίστανται πρὸς τὸ παρὸν αἱ ὠρμοὶ «συνθῆκαι διὰ τὴν πλήρη προσέγγισιν», καὶ ἐφ' ὅσον οὐσιαστικῶς δὲν «ἔχομεν τὴν αὐτὴν κοινὴν πίστιν», δὲν δυνάμεθα νὰ «ὀμιλῶμεν περὶ ταυτότητος τῆς μεταξὺ ἡμῶν Πίσσεως».

ια. Τέλος, κατὰ τὴν 30ὴν Ἀπριλίου 2009, ἀνηρτήθη εἰς τὴν Ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κείμενον «ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου» μὲ τίτλον «Ἀνακοίνωσις», διὰ τοῦ ὁποῖου γνωστοποιεῖται,

ὅτι «ὕπὸ τὰς παρούσας συνθήκας δὲν ὑφίστανται αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ διαλόγου» μετὰ τῆς «Ὁρθοδόξου Κοινότητος τῶν Ἐνισταμένων», ἐφ' ὅσον «δὲν διεπιστώθη ταυτότης ἀπόψεων ἐπὶ ἐκκλησιολογικῶν θεμάτων».

Β'. Ἐπισημάνσεις

α. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, μετὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν Γράμμα καὶ τὴν Ἀνακοίνωσιν τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, θεωρεῖ σκόπιμον νὰ προβῇ εἰς τὴν δημοσιεῦσιν τῶν προμνημονευθέντων *Κεϊμένων**, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸν Ἀνεπίσημον Διάλογον, διαρκέσαντα οὐσιαστικῶς ἐν ἀκριβῶς ἔτος (Φεβρουάριος 2008 - Φεβρουάριος 2009).

β. Τὰ *Κεϊμένα* αὐτὰ θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν διὰ μίαν προσεκτικὴν συγκριτικὴν μελέτην τῶν διαμειφθέντων καὶ τὴν ἐξαγωγὴν ὀρθῶν συμπερασμάτων, διότι κρίνομεν ὅτι ἡ Ἀνακοίνωσις, ἂν καὶ εὐγενής, ἅμα δὲ καὶ προσεκτικὴ, δὲν εἶναι ἐν γένει σαφής, ἀκριδής καὶ πλήρης.

γ. Λόγου χάριν, ἡ Ἀνακοίνωσις σχολιάζει ὡς «θετικὸν δῆγμα» τὴν δῆθεν «συμφωνίαν διὰ τὴν μὴ παροχὴν μυστηρίων εἰς τοὺς νεοημερολογίτας», ὡς ἐὰν συνεφώνησαν αἱ δύο Ἐπιτροπαὶ περὶ τούτου, ἐνῶ ἡ ἡμετέρα Θέσις (στ5) εἶναι σαφεστάτη: συνοδικῇ ἀποφάσει τοῦτο ἐφηρμοζέτο ἤδη ὑπὸ τῶν Ἐνισταμένων!...

• Ἐπίσης, ἀνακοινώνεται ὅτι «ὕπῃρξαν ὠρισμένοι ἐπαφαὶ Ἀρχιερέων...», ἐνῶ θεβαίως ὠρίσθησαν ἐπισήμως τριμελεῖς Ἀρχιερατικαὶ Ἐπιτροπαί, αἱ ὁποῖαι ἠναλώθησαν εἰς ἑπτὰ τριώρους Συνεδριάσεις, ἐπὶ ἓν περίπου ἔτος, ἐν συμπροσευχῇ καὶ φιλικῇ διαθέσει!...

δ. Ἐν τούτοις, ἔχομεν τὴν πελοίθησιν, ὅτι ὁ διαμειφθεὶς Ἀνεπίσημος Διάλογος

ἀπετέλεσεν ἓν ἐξαιρετικὸν ἐκκλησιαστικὸν γεγονός εἰς τὰ ὄρια τῶν Ὁρθόδοξων Ἀντι-οικουμενιστῶν τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐπλούτισε τὴν ἐμπειρίαν τῶν Ἀρχιερέων, οἱ ὁποῖοι συμμετέσχον εἰς Αὐτόν.

ε. Ὡς ἐκ τούτου, προεκάλεσεν οὐχὶ μικρὰν ἔκπληξιν ἢ αἰφνίδιος ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος νὰ διακόψῃ τὰς περαιτέρω διαβουλεύσεις, ἡ δὲ ἔκπληξις μας αὐτὴ στηρίζεται εἰς τρία οὐσιαστικὰ ἐρωτήματα:

1. Ἄν ὁ Ἀνεπίσημος Διάλογος, ὡς προκαταρκτικὸς, ὠδήγησεν εἰς τινα βασικὰ συμπεράσματα, ἄρα γε διατί δὲν προνώρησεν εἰς Ἐπίσημον Διάλογον, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ Διακονία τῆς Καταλλαγῆς;

2. Ἄν διεπιστώθη ἔλλειψις «ταυτότητος Πίστεως», ἄρα γε διατί δὲν ἐγκαινιάζεται ὁ Ἐπίσημος Διάλογος πρὸς ἄρσιν τῆς διαφορότητος καὶ ἐπίτευξιν τῆς ταυτότητος;

3. Πότε ἀπεφάνθη «κοινῶ καθολικῶ ψηφίσματι» ἡ Μία Ἐκκλησία, ὅτι τὰ διαπιστωθέντα τρία «σημεῖα» διαφοροποιήσεώς μας συνιστοῦν στοιχεῖα «ἀκεραίας Ὁρθῆς Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας» καὶ ἐπομένως ἀναγκαῖας προϋποθέσεις εὐχαριστιακῆς κοινωνίας;

(*) Βλ. τὰ *Κεϊμένα*: α) Συνοδικὸν Γράμμα δέκα «σημείων», β) Συνοδικὴ Ἐπιστολὴ δέκα «Θέσεων», γ) Ἀρχιεπισκοπικὴ Ἐπιστολή, καὶ δ) Ἀνακοίνωσις, στὴν Ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας (www.synodinresistance.org).

Φροντιστηριακά Μαθήματα 'Αγιογραφίας

Το απόγευμα της Κυριακής, 4/17.5.2009, παρεδόθη τὸ Φροντιστηριακὸ Μάθημα Α΄ στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, στὰ πλαίσια τῶν δωρεὰν Μαθημάτων Ἀγιογραφίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς.

Στόχος τοῦ ἦταν ἡ βοήθεια τῶν Μαθητριῶν στὴν ἐμπέδοσι ὅσων εἶχαν λεχθῆ στὴν Σύναξι Ἀγιογραφίας Α΄ στὸ Πνευματικὸ μας Κέντρο στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν, τὸν περασμένο Φεβρουάριο, γιὰ τὸν χειρισμὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ χρώματος στὴν Ἀγιογραφία.

• **Τὸ απόγευμα** τοῦ Σαββάτου, 7/20.6. 2009, παρεδόθη παρόμοιο Φροντιστηριακὸ Μάθημα στὴν Ἱερὰ Μονή μας, μὲ κύριο στόχο τὴν καλύτερη πρόσληψι ἀπὸ τοὺς Μαθητὰς τῶν δύο κυρίων θεμάτων τοῦ Μαθήματος, α. περὶ Χρωματικῆς Ἀρμονίας, καὶ β. περὶ Συμπληρωματικῶν Χρωμάτων.

'Αγιογραφικὴ Σύναξις Θεσσαλονίκης Α΄

Τὸ απόγευμα τῆς Κυριακῆς, 15/28.6. 2009, πραγματοποιήθηκε ἡ πρώτη Ἀγιογραφικὴ Σύναξις Θεσσαλονίκης, στὴν Αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Μετοχιακοῦ Ναοῦ μας τῶν Ἁγίων ἸΒ΄ Ἀποστόλων Κυμίνων Θεσσαλονίκης, μὲ μεγάλη συμμετοχὴ ἐνδιαφερομένων.

Προβλήθηκαν τὰ τῆς Α΄ Συνάξεως Ἀθηνῶν τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου, ἔγινε πρακτικὴ ἐφαρμογή, ἀπαντήθηκαν ἐρωτήματα καὶ ἀνεπτύχθησαν ἐνδιαφέροντα θέματα σχετιζόμενα μὲ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐπιτυχοῦς αὐτῆς Συνάξεως Ἀγιογραφίας.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, 4/17.5.2009, ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα τῆς Παναγίας Μυροβλύτισσας στὶς Ἀχαρνὲς Ἀττικῆς.

Τὴν Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε καὶ Ἑορτία Ὁμιλία, μετὰ τοῦ Κτήτορος καὶ Ἐφημερίου τοῦ Προσκυνηματος πολιοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἰωάννου Λερούνη καὶ τῶν Ἀγιοκυπριανιτῶν π. Ἰλαρίωνος Ἱερομονάχου καὶ π. Θεοχάρους Ἱεροδιακόνου. Ἐψαλαν Μέλη τῆς «Ὁρθόδοξου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας» τοῦ Χοράρχου κ. Μιχαὴλ Μακροῦ, συνέτρεξε δὲ μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

ΤΗΝ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, 15/28.5.2009, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Μετοχιακὸς Ναὸς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Ἀνθούπολι Πατρῶν.

Στὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τῆς Ἑορτῆς, ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης ἐλειτούργησε μετὰ τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελου Μουρῶ καὶ τοὺς Ἀγιοκυπριανίτας Ἀρχιμανδρίτας π. Ἀθανάσιο ἐξ Ἀγρινίου καὶ π. Γρηγόριο ἐκ Πύργου Ἠλείας, οἱ ὁποῖοι προσήλθαν γιὰ νὰ

συμμετάσχουν στὴν Πανήγυρι μετὰ πιστοὺς ἀπὸ τὶς περιοχὲς τους. Ἐπίσης, προσήλθαν πιστοὶ μας ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν Ἀττικὴ. Ἀκολούθησε λιτανεία τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Ἑορτῆς πέριξ τοῦ Ναοῦ καὶ εὐλόγησις τῶν ἄρτων στὸν αὐλιό χωρο.

ΤΗΝ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, 1/14.6.2009, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς μας στὴν Κατερίνη Πιερίας.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς μετὰ τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Βιτάλιο Ἀλμανίδη, τὸν Ἱερομ. π. Ἰλαρίωνα καὶ τὸν Ἱεροδ. Θεοχάρη Ἀγιοκυπριανίτας. Παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὡς καὶ πενήντα περίπου πιστοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μετὰ τὸν Θεοφιλ. Ὁρεῶν στὴν Ἑορτή.

Ἡ Πανήγυρις ὠλοκληρώθηκε μετὰ τὴν λιτάνευσι τῆς Ἱ. Εἰκόνας τῶν Ἁγίων Πάντων στὴν πόλι καὶ τὴν παράθει γεύματος στοὺς ἐξ Ἀθηνῶν προσκυνητάς.

ΤΗΝ αυτή ημέρα, έπανηγύρισε και ο όμώνυμος Ένοριακός Ίερός Ναός στην πόλι της Πτολεμαΐδος στον νομό Κοζάνης τής Δυτ. Μακεδονίας.

Έλειτούργησε ο Θεοφιλ. Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Άμβρόσιος μετά των Άγιοκυπριανιτών Άρχιμανδριτών π. Γλυκερίου και π. Μάρκου. Ο π. Μάρκος ύπηρετεί από το περασμένο έτος ως Συνοδικός Έπίτροπος στην Ίεραποστολή μας στο Κογκό και συνέπεσε τον καιρό αυτό να πραγματοποιηΐ έπίσκεψι στην Έλλάδα. Παρέστησαν

άρκετοι εύσεβεις πανηγυριστάι και έψαλαν εκλεκτοί Ίεροψάλται.

Μετά την Θεία Λειτουργία έπραγματοποιήθη Λιτανεία ανά τας όδους τής πόλεως και ή Πανήγυρις έκλεισε με εύλόγησι των άρτων προ του Ίερού Ναού.

ΤΗΝ αυτή ημέρα, έπανηγύρισε έπίσης το Ίερό Μετόχιο των Άγίων Πάντων στην περιοχή Σφυρέϊκα, πλησίον τής πόλεως του Άγρινίου στην Αίτωλο-ακαρνανία.

Έλειτούργησε ο Θεοφιλ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης με τον ύπεύθυνο του Μετοχίου Άρχιμ. π. Άθανάσιο Άγιοκυπριανίτη, τον Άρχιμ. π. Γρηγόριο από τον Πύργο Ήλείας και τον Αϊδεσιμ. π. Άγγελο Μουρλά από την Ένορία μας των Πατρών.

Παρέστη μεγάλο πλήθος εύλαδών πανηγυριστών από το Άγρινιο, αλλά και από άλλες περιοχές (Άθήνα, Πάτρα, Πύργο, Ήγουμενίτσα), ενώ μετά το πέρας τής Θ. Λειτουργίας προσήλθε για να εύχηθΐ και ο Δήμαρχος Άγρινίου κ. Παύλος Μοσχολιός.

ΤΗΝ Δευτέρα, 30.6.2009 εκ.ήμ., έπανηγύρισε ο ιστορικός Ίερός Μετοχιακός Ναός μας των Άγίων ΙΒ΄ Αποστόλων Κυμίνων Θεσσαλονίκης.

Έλειτούργησε ο Θεοφιλ. Έπίσκοπος Μεθώνης κ. Άμβρόσιος με τους Άγιοκυπριανίτας Άρχιμ. π. Άθανάσιο έξ Άγρινίου και π. Γλυκερίο, Έφημέριο του Ναού, και τον Αϊδεσιμ. π. Βιτάλιο Άλμανιδΐ από την Κατερίνη. Προσήλθε μεγάλο πλήθος πιστών από διάφορες περιοχές τής Βορείου Έλλάδος, καθώς και ο Δήμαρχος Άξιού κ. Νικόλαος Γιουτίκας.

Συμμετοχή στ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυ στὴν Ρο

Πραγματοποιήθηκε, Χάριτι Θεοῦ, μία ἀλη-
σμόνητη ἐπίσκεψι ἀντιπροσωπίας μελῶν τῆς
Ἱεράς Συνόδου μας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα στὴν
Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου
Ρουμανίας, γιὰ τὸν συνορτασμό τοῦ Ἁγίου
Ἱεράρχου Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός,
Ἀναπληρωτῆς τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μη-
τροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, ἡγεῖτο
δεκατριμελοῦς ὁμάδος, ἡ ὁποία περιελάμβανε
τοὺς Θεοφιλ. Ἐπισκόπους Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιο
καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμη, ἕναν Ἱερομόναχο καὶ ἕναν
Μοναχό-Ἐποδιάκονο τῆς Ἱεράς Μονῆς μας τῶν
Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, τρεῖς
Μοναχὲς ἀπὸ ἰσάριθμες Ἱερὲς Γυναικεῖες Μονές
μας τῆς Ἀττικῆς, ὡς καὶ ἕξι λαϊκὰ μέλη ἐκ τῶν
πνευματικῶν μας τέκνων.

- Ἀφιχθήκαμε ἀεροπορικῶς στὸ Βουκουρέστι
πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς, 13/
26.6.2009. Ἐκεῖ συναντηθήκαμε μὲ τὸν Θεοφιλ.
Ἐπίσκοπο Ἰλφῶβ κ. Φλαβιανὸ καὶ Πατέρες ἀπὸ
τὴν Ἱερά Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Βου-

κουρεστίου, οἱ ὁποῖοι μᾶς μετέφεραν ὀδικῶς στὴν
Ἱερά Γυναικεῖα Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου
στὴν Βάλεα Ρότσι, δύο ὥρες περίπου μακρὰν τῆς
ρουμανικῆς πρωτεύουσῆς.

Στὴν ἀρτισύστατη αὐτὴ Μονή, ἡ ὁποία ἀνε-
γείρεται, μᾶς ἐπεφυλάχθη θερμὴ ὑποδοχὴ ἀπὸ
τὴν Ἠγουμένη Γερόντισσα Θεοδοσία καὶ τὴν
75μελῆ Ἀδελφότητα. Ἡ Μονὴ διατελεῖ ὑπὸ τὴν
πνευματικὴ ἐποπτεία τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου κ.
Φλαβιανοῦ. Στὸ Καθολικό, ὁ Θεοφιλ. Ὠρεῶν
ἀπήυθυνε πνευματικὲς νοουθεσίες στὴν Ἀδελ-
φότητα περὶ τοῦ Σταυροῦ τῆς Μοναχικῆς
Πολιτείας. Ἀκολούθησε Τράπεζα, πνευματικὴ
συζήτησις μὲ τὸν Θεοφιλ. κ. Φλαβιανὸ καὶ
ξενάγησις σὲ χώρους τῆς Μονῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, πήγαμε ὀδικῶς στὸ Μετόχιό μας
τοῦ Ἁγίου Νήφωνος Πατριάρχου Κωνσταν-
τινουπόλεως στὸ Βουκουρέστι καὶ ἀργὰ τὸ
ἀπόγευμα μετέβημεν καὶ πάλι στὸ ἀεροδρόμιο
τοῦ Βουκουρεστίου, γιὰ νὰ ταξιδεύσουμε ἀερο-
πορικῶς στὴν Σουτσάβα τῆς Βορείου Ρουμανίας,
στὴν περιοχὴ τῆς Μολδαβίας. Στὴν νέα πτῆσι μας
εἶχαμε πλέον μαζί μας καὶ τὸν ἀφιχθέντα ἐκ
Λονδίνου Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιο, Ἠγούμενο τῆς Ἱεράς
Μονῆς Ἁγίου Βασιλομάρτυρος Ἐδουάρδου
Μπρούκγουντ Ἀγγλίας.

Κατελύσαμε σὲ ξενοδοχεῖο τῆς πλησιοχώρου
στὴν Σουτσάβα πόλεως Φελιτσιένι, στὸ ὁποῖο
διανυκτερεύσαμε ὅλες τὶς ἐπόμενες ἡμέρες μας
στὴν Μολδαβία-Μπουκοβίνα.

Ὁν Ἑορτασμοὶ Γλυκερίου τοῦ Ὁμολογητοῦ Ρουμανία

• Τὸ πρῶτῃ τοῦ Σαββάτου, 14/27.6.2009, ἡ προσκυνηματικὴ μας ὁμάδα αὐξήθηκε κατὰ ἓνα ἀκόμη μέλος, μὲ τὴν Γερόντισσα Ἀλεξάνδρα, Ἦγουμένη τῆς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβιτς Ὁδησοῦ Οὐκρανίας, ἡ ὁποία εἶχε ἔλθει ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Ἀγαθαγγέλου τῆς Ἀδελφῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Σεβασμ. κ. Ἀγαθάγγελος μὲ ἓναν ἀκόμη Ἐπίσκοπό του, ἀλλὰ ἡ καθυστέρησις στὴν ἐκδοσι τῆς ἀπαιτουμένης βίζας ματαίωσε τὸ ἐγχείρημα.

Πρὸ τῆς μεσημβρίας, ἐπισκεφθῆκαμε τὸν νεόδμητο Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, στὴν πόλι τοῦ Φελιτσοένι, ὁ ὁποῖος ἐντυπωσιάζει μὲ τὸ μέγεθός του καὶ τὸν ἐσωτερικὸ καὶ ἐξωτερικὸ θαυμάσιον διάκοσμό του.

Ἐνῶρις τὸ ἀπόγευμα, μετέβημεν γιὰ προσκύνημα στὴν παλαιὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Σλάτινα, ἡ ὁποία φιλοξενεῖ γυναικεῖα Ἀδελφότητα καὶ ἀνήκει στὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρουμανίας, ὅπου εἶχαμε τὴν εὐλογία νὰ προσκυνήσουμε τμῆμα τῆς Κάρας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἐντὸς τοῦ χωρίου Σλάτινα, γενετειρᾶς τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἀδελφῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Σεβασμ. Μητροπολίτου Σλατιοάρας κ. Βλασίου, προσκυνήσαμε στὸν νεόδμητο Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου.

Ἀπὸ ἐκεῖ, μετέβημεν στὴν Ἱερά Ἀνδρῶα Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Σλατιοάρα, ἔδρα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Ρουμανία, ὅπου θὰ συμμετείχαμε στὶς Ἑόρτιες Ἀκολουθίες πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Γλυκερίου, τοῦ ὁποίου τὸ εὐωδιάζον Σκῆνωμα φυλάσσεται στὸ Καθολικὸν Αὐτῆς († 15.6.1985, Διακήρυξις Ἀγιότητος: 15.6.1999).

Στὶς 18:00 ἄρχισε ὁ ὑπαίθριος Μέγας Ἑσπερινός. Προΐστατο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Βλάσιος, ἦσαν παρόντες ἅπαντες οἱ Ρουμᾶνοι Ἀρχιερεῖς (Ἐπίσκοποι Νιάμτς Δημοσθένης, Μπακάου Γεννάδιος, Σουτσάβας Σωφρόνιος, Μπρασῶβ Θεοδόσιος, Μποτοσάνι Ἰωσήφ, Ἰλφῶβ Φλαβιανός, Πλοεστίου Ἀντώνιος, Ἰασίου Γλυκερίου, Γαλατίου Διονύσιος, Σμιπιού Εὐλόγιος), ὡς καὶ ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ὀττάβας καὶ Β. Ἀμερικῆς κ. Ἀνδρόνικος τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ, μαζὶ δὲ καὶ μὲ τοὺς ἐξ Ἑλλάδος τρεῖς Ἐπισκόπους τὸ σύνολο τῶν Ἀρχιερέων ἐφθανε στοὺς 15. Ἐπίσης, ἔλαβαν μέρος δεκάδες Ἱερέων καὶ

Ἱεροδιακόνων καὶ ἔψαλε ἐξαιρετικὰ ὠραία 20μελὴς Βυζαντινὸς Χορὸς νέων.

- Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 15/28.6.2009, ἐφθάσαμε στὶς 7:30´ στὴν Μονὴ τῆς Σλατιόαρης γιὰ τὴν Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία. Τὸ ἱερὸ Σκήνωμα τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου μετεφέρθη στὸν ὑπαίθριον αὐλῆιο χῶρο τῆς Μονῆς, ὅπου ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία, στὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος 15 Ἀρχιερεῖς, 100 περίπου Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, πολλοὶ Ὑποδιάκονοι καὶ μέγα πλῆθος πιστοῦ λαοῦ.

Στὸ τέλος τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας ὠμίλησαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Βλασίος, ὁ Θεοφιλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, καὶ ἀπηύθυνε χαιρετισμὸ ὁ Σεβασμ. Ὁττάβα κ. Ἀνδρόνικος. Ἀκολούθησε λιτάνευσις περὶ τοῦ Καθολικοῦ τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Γλυκερίου καὶ ἐν συνεχείᾳ παρετέθη πλοῦσια ἐόρτια τράπεζα.

Μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς, οἱ Ρουμᾶνοι Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ τρεῖς ἐξ Ἑλλάδος Ἐπίσκοποι εἶχαμε μία ἄτυπη Συνοδικὴ Σύσκεψι ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ θέματος κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐν πνεύματι ἀλληλο-σεβασμοῦ καὶ εἰρήνης.

Κατόπιν, οἱ ἐξ Ἑλλάδος Ἀρχιερεῖς καὶ πιστοὶ προσεκύνησαν στὸ ταπεινὸ Κελλάκι τοῦ Ἁγίου Μητροπολίτου Γλυκερίου, τὸ ὁποῖο ἀπέπνεε Χάριν καὶ Εὐλογίαν, παρὰ τὸ Καθολικὸν τῆς Μονῆς.

- Τὴν Δευτέρα, 16/29.6.2009, ἐπισκεφθῆκαμε τὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὸ Μπρατιτσέλ, ὅπου διαμένει ὡς Πνευματικὸς ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος κ. Δημοσθένης. Στὴν Μονὴ ἐγκαταβιοῦν περὶ τὶς 80 Μοναχῆς ὑπὸ τὴν Γερόντισσα Ἱερουσαλήμα Μοναχή.

Κατόπιν, μετέβημεν στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ χωριὸ Παϊσένι, ὅπου ἐγκαταβιοῦν περὶ τὶς 30 Μοναχῆς μετ' Ἡγουμένη τὴν Γερόντισσα Μηνοδώρα. Ἦταν παρῶν ὁ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος κ. Γεννάδιος, ἡ δὲ ὑποδοχὴ ποῦ μᾶς ἐπεφυλάχθη ἦταν πολὺ θερμὴ καὶ συγκινητικὴ.

Ἐν συνεχείᾳ, μετέβημεν στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὸ Ντόμπρου, σχετικὰ πλησίον τῆς πόλεως Τίργκου Νεάμτς. Ἀποτελεῖ ἱστορικὴ Μονή, διότι εἶναι ἡ πρώτη τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἀνεγερθεῖσα στὴν Ρουμανία τὸ ἔτος 1930, μετὰ τὴν ἐορτολογικὴ Καινοτομία τοῦ 1924. Σήμερα, ἡ ὠραία, ἀνακαινισμένη καὶ θάλλουσα αὐτὴ Μονὴ ἀριθμεῖ 44 Μοναχῆς, νέες ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅπως συμβαίνει ἄλλωστε καὶ στὶς ὑπόλοιπες Μονές, μετ' Ἡγουμένη τὴν Γερόντισσα Θεοκτίστη.

- Τὴν Τρίτη, 17/30.6.2009, ἡ 16μελὴς προσκυνηματικὴ ὁμάδα μας, ὁμοῦ μετὰ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτου κ. Βλασίου, τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ὁττάβα κ. Ἀνδρόνικου καὶ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου κ. Δημοσθένους, μετέβημεν στὴν μακρινὴ Ἐνορία τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἀ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου στὴν περιοχὴ Βιάτρα Ντορνέι καὶ στὴν πλησιόχωρη ἀνεγειρόμενη Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὅπου διαμένει ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μποτοσάνι κ. Ἰωσήφ καὶ προΐσταται ὀλιγομελοῦς Ἀνδρώας Ἀδελφότητος.

Στὴν ἐπιστροφή, ἐπισκεφθῆκαμε τὴν γνωστὴ Μονὴ ἐκ τῶν σπουδαίων ἱστορικῶν τῆς Μολδαβίας Βορονέτς, ὅπου προσκυνήσαμε τὸν Τάφο τοῦ Κτήτορος Αὐτῆς Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ Ἐσχατοῦ (ΙΕ΄ αἰ.).

- Τὴν Τετάρτη, 18.6/1.7.2009, ἐπισκεφθῆκαμε τὴν ἀνεγειρομένη Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ στὸ Ροζιόρι. Μᾶς ἐπιφυλάχθηκε θερμὴ ὑποδοχὴ ἀπὸ τὸν δραστήριον Ἡγούμενον Ἀρχιμ. π. Βαρνάβα καὶ τὴν ὀλιγομελῆ ἀνδρῶα Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐπισκεφθῆκαμε τὴν πατριαρχικὴ γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Βαράτεκ, τὴν πολυπληθέστερη σὲ ὅλο τὸν κόσμον (700 Μοναχῆς!), ὅπου προσκυνήσαμε τὸν Τάφο καὶ τὸ Ἱ. Λείψανον τοῦ Κτήτορος Αὐτῆς Ὁσίου Ἰωσήφ († 1828).

Ἐκεί, πῆγαμε στὴν περίφημη ἱστορική Σκήτη τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῆς Σύχλα, στὰ ὠραία δάση τῶν Καρπαθίων. Πλησίον τῆς Σκήτης, ἀνήλθαμε ἀπὸ εἰδικὸ μονοπάτι στὸ Σπήλαιο τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς Σύχλα (ΙΖ -ΙΗ' αἰ.), μιάς σπουδαίας Ἀσκήτριας καὶ Θαυματουργοῦ τοπικῆς Ἁγίας.

Μέσω μιάς θαυμασίας διαδρομῆς σὲ παραμυθένια βουνὰ μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ τους βλάστησι, φθάσαμε στὴν γνωστὴ ἱστορική ἀνδρῶα Μονὴ Σέκου τοῦ Τιμίου Προδρόμου (πατριαρχική), ὅπου προσκυνήσαμε τὰ ἱερὰ Σεβάσματα.

Ἐκεί, πῆγαμε στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου στὴν Μωῦσα, τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ 40 Μοναχὲς μὲ Ἡγουμένη τὴν Γερόντισσα Ἀλεξάνδρα καὶ ἔχει Πνευματικὸ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Μπακάου κ. Γεννάδιο. Στὸ Καθολικό, ὁ Θεοφίλ κ. Κυπριανὸς ὠμίλησε πνευματικὰ καὶ ἐπίκαιρα περὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τοῦ κόπου στὴν Μοναχικὴ Πολιτεία. Κατόπιν, ἐπισκεφθῆκαμε ἐντὸς τοῦ παρακειμένου δάσους τὸ πρῶτο παλαιὸ κρυπτὸ κτήριο τῆς Μονῆς, ὅπου ἐπὶ πολλὰ ἔτη διέμεναν οἱ τρεῖς πρῶτες Ἀδελφές τῆς Μονῆς.

Τὸ βράδυ, παρετέθη ἀποχαιρετιστήριον δεῖπνον στὴν Ἐνοριακὴ Αἴθουσα τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης στὸ Φελτιτσέني, στὸ ὁποῖο παρεκάθησε τιμητικὰ καὶ ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Βλάσιος. Σὲ μίᾳ δὲ παρέμβασί του, ὠμολόγησε μὲ εἰλικρίνεια ὅτι ἡ πρόοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Ρουμανία ὀφείλεται στὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό. Αὐτὸς ἦταν τὸ ὄργανο τοῦ Θεοῦ, ποὺ πραγματικὰ τοὺς διέσωσε ἀπὸ ὀλοσχερῆ καταστροφὴ ἐκ μέρους τῶν Κομμουνιστῶν στὴν δεκαετία τοῦ '80. Ἡ συνεχῆς καὶ θυσιαστικὴ παρουσία καὶ ἡ ποικιλώτροπη συμπάραστασι καὶ βοήθειά του, ἀνάγκασε τοὺς Κρατούντας νὰ ἀλλάξουν τακτικὴ, διότι δὲν ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἀκουσθῆι στὴν Δύσι ὅτι στὴν Ρουμανία ὑπάρχει θρησκευτικὸς διωγμός. Γι' αὐτὸ, ἐπιλόγησε ὁ Σεβασμ. κ. Βλάσιος, «σὰς ὀφείλουμε διαρκῆ εὐγνωμοσύνη»!...

• Ἐνωρὶς τὸ πρωῒ τῆς Πέμπτης, 19.6/2.7.2009, ταξιδεύσαμε ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴν Σουτσάβα στὸ Βουκουρέστι. Ἐκεί, ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιον, μᾶς μετέφεραν στὴν ἐορτάζουσα Ἱερὰ Σκήτη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς στὴν Τσερνίκα, χωρὶς πλησίον τοῦ Βουκουρεστίου. Στὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία εἶχε ἤδη ἀρχίσει ὅταν φθάσαμε, λειτουργοῦσαν οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Ἰλφῶβ κ. Φλαβιανὸς καὶ Γαλατσίου κ. Διονύσιος, ὡς καὶ πολλοὶ Ἱερομόναχοι καὶ Ἱεροδιάκονοι, ἔψαλε δὲ Χορὸς Μοναζουσῶν.

Ἐπιστρέφοντες στὸ Βουκουρέστι, σταθεύσαμε στὴν ἱστορική Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τῆς Τσερνίκα, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ἱ. Λείψανον τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Καλλινίκου († 11.4.1868), ἑνὸς μεγάλου θαυματουργοῦ Ρουμάνου Ἁγίου.

Ἐκεί, φθάσαμε τὸ μεσημέρι στὴν Ἀνδρῶα Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου σὲ Προάστιον τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα, ταξιδεύσαμε ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ Βουκουρέστι μὲ προορισμὸ τὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ φθάσαμε μὲ ἀσφάλεια τὸ βράδυ.

• Ἡ νέα αὕτη τόσο διδακτικὴ, ἐνισχυτικὴ, ἐνοποιητικὴ καὶ πνευματικὰ πολυ-ὠφελῆς ἱερὰ ἀποδημία σὲ ἁγίους τόπους τῆς Ρουμανίας, ἀπέβη πηγὴ εὐλογίας προσωπικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς, γι' αὐτὸ καὶ ἀπευθύνουμε τὴν ταπεινὴν καὶ ἐγκάρδια εὐχαριστίαν μας στὸν Δωρεοδότη Κύριον καὶ Θεὸν μας. Ἀμήν!

† Ὁ Γ.Κλ.

Ἐπίσκεψις Ἀγάπης στὶς Φυλακὲς Κορίνθου

Τὸ Σάββατο, 7/20.6.2009, ὁ Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων», ὑπὸ τὴν καθοδήγησι καὶ ἡγεσίᾳ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιοῖσθε ἄλλη μία ἐξόρμησι ἀγάπης, αὐτὴ τὴν φορὰ στὶς Φυλακὲς Κορίνθου.

Στὴν ἐπίσκεψι αὐτῇ, ποῦ ἦταν ἓνα «προσκύνημα» μὲ ἐκκλησιαστικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ χαρακτήρα, συμμετεῖχαν Μοναχοὶ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ μας, Μοναχὲς ἀπὸ διάφορες Γυναικεῖες Μονές μας τῆς Ἀττικῆς, καὶ 35 μέλη τοῦ Συλλόγου, φίλοι καὶ συμπαραστάτες τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου.

Στὶς Φυλακὲς, ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ εἰσέλθουν σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμοὺς 15 μόνον πρόσωπα σὰν

ἐπισκέπτες, τελικὰ ὁ Διευθυντὴς ἐπέτρεψε νὰ εἰσέλθουν καὶ οἱ 45 συνολικὰ ἐπισκέπτες, πρὸς μεγάλη ἱκανοποίησί τους.

Ἐκεῖ, συναντήθηκαν μὲ τοὺς 65 Κρατούμενους τῶν Φυλακῶν αὐτῶν, Ἕλληνες καὶ Ἀλλοδαποὺς, οἱ ὁποῖοι ζοῦν κάτω ἀπὸ δύσκολες συνθῆκες καὶ ξεχασμένοι σχεδὸν ἀπὸ ὅλους, καὶ τοὺς προσέφεραν συμπαράστασι, ἐλπίδα καὶ συμπάθεια, καθὼς καὶ δέματα μὲ εἶδη πρώτης ἀνάγκης.

Οἱ Κρατούμενοι χάριξαν ἰδιαίτερα καὶ ἐξέφραζαν τὴν συγκίνησί τους μὲ κάθε τρόπο, ἐνῶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Φυλακῶν εὐχαρίστησε θερμὰ καὶ παρακάλεσε οἱ ἐπισκέψεις αὐτὲς νὰ πληθύνουν, διότι ἔχουν εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα.

Οἱ προσκυνητὲς, κατὰ τὴν ἐπιστροφή τῆς φιλανθρώπου ἀποστολῆς τους, διήλθαν ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παταπίου στὸ Λουτράκι, ὅπου προσεκύνησαν μὲ εὐλάβεια τὸ ἄφθαρτο Λεῖψανο τοῦ μεγάλου θαυματουργοῦ αὐτοῦ Ὁσίου τῆς Πίστεώς μας.

Ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ Γεροντικοῦ:

Ὁ Πρωτοσύγκελλος Βικέντιος Μαλάου ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Σέκου (1887-1945)

Διηγοῦντο οἱ μαθηταὶ του, ὅτι ὁ πατὴρ Βικέντιος οὐδέποτε δεχόταν ὑπηρεσία ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ ὅταν τελείωνε ἡ Θεία Λειτουργία, δὲν συζητοῦσε μὲ κανένα, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ μιλήσῃ μόνο μὲ τὸν Θεό. Εἶχε τόσο κατάνυξη ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ τὴν χαρμολύπη, ὥστε πάντοτε ἐκλαιγε ὅταν λειτουργοῦσε.

Ἱεραποστολή στό Κογκό

Επι τῆ εὐκαιρία τῆς προσφάτου ἐπισκέψεώς του στήν Ἱερὰ Μονή μας (τέλη Μαΐου- ἄρχαι Ἰουνίου), ὁ Ἄρχιμ. π. Μᾶρκος Ἀγιοκυπριανίτης (Κασέγια), ὁ ὁποῖος διακονεῖ ἐδῶ καί ἓνα ἔτος στήν Ἱεραποστολή μας στήν πατρίδα του στό Κογκό τῆς Κ. Ἀφρικῆς, προέβη σέ ἐνημέρωσι περὶ τῶν πεπραγμένων καί τῶν ἐντυπώσεών του κατὰ τὸ διαρρεῦσαν διάστημα καί μᾶς παρέδωσε σχετικό ὕλικό δραστηριοτήτων.

Παραθέτουμε ἐδῶ κάποια ἐνδεικτικά Ἱεραποστολικά στιγμιότυπα:

Εὐλόγησι τῶν ὠν στήν Πασχαλινὴ Θεία Λειτουργία στήν Κινσάσα.

Στὴν Ἑνορία τοῦ Ἁγίου Νικολάου Μύρων στήν Νγκάντζα τῆς Κανάγκα.

Μέ τοὺς Ἱεροψάλτες στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου στό Μπουτζίμαγι.

Στὸν ἀνεγειρόμενο Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸν χῶρο τοῦ μελλοντικοῦ Ἱουχαστηρίου στήν περιοχή τῆς Κανάγκα.

Ἀπὸ τὰ Μαθήματα Σχεδίου - Ἀγιογραφίας στὰ μικρὰ ἀφρικανόπουλα.

Ἀπὸ τὰ Μαθήματα Ραπτικῆς - Κεντητικῆς σὲ νέες κοπέλλες τῆς Ἱεραποστολῆς.

‘Ο ‘Αγιος Δούκας Ραστισλάβος*

‘Ο ‘Εκκριστιανιστής τῆς Μοραβίας τὸν Θ’ αἰῶνα

ΟΠΟΤΕ σκεπτόμεθα γιὰ τὴν Βυζαντινὴ Ἱεραποστολὴ τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου στὴν Μεγάλῃ Μοραβίᾳ, πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα τὸν Ἅγιο Δούκα Ραστισλάβο, ὁ ὁποῖος παραμένει μαζί τους στὴν ἔναρξί τοῦ πνευματικοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν σλαβικῶν ἔθνῶν. Πρέπει νὰ ἐνθυμούμεθα τὸν φωτισμένο ἡγεμόνα, ὁ ὁποῖος ἤθελε ἓναν τέτοιον διδάσκαλο, ὁ ὁποῖος νὰ ἐξηγή τὴν Χριστιανικὴ διδασκαλίᾳ μὲ ἓναν κατανοητὸ τρόπο στὸ ἔθνος του. Αὐτὸς ἦταν πού ἔλαβε τὴν πρωτοβουλία νὰ φέρῃ τὸν γνωστὸ «Φιλόσοφο» Ἅγιο Κύριλλο καὶ τὸν ἱκανὸ ὀργανωτὴ Ἅγιο Μεθόδιο στὴν Μεγάλῃ Μοραβία ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα Μιχαὴλ τὸν Γ’ καὶ τὸν Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Ἅγιο Φώτιο.

Ὁ Ἅγιος Ραστισλάβος ἀνέλαβε τὴν ἡγεμονία τῆς Μεγάλῃς Μοραβίας περὶ τὸ ἔτος 846 καὶ σύντομα κατενόησε ὅτι ἂν ὁ Χριστιανισμὸς θὰ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἀποδεκτὸς ἀπὸ τοὺς Μοραβούς, δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ κηρυχθῇ ἀπὸ ἱεραποστόλους, οἱ ὁποῖοι κατεχρῶντο τὴν ἀποστολή τους γιὰ πολιτικούς λόγους ἢ δὲν γίνονταν κατανοητοὶ ἀπὸ τὸν λαό. Μετὰ ἀπὸ μία ἀνεπιτυχὴ προσπάθεια νὰ φέρῃ καταλλήλους διδασκάλους ἀπὸ τὴν Ρώμῃ, ἐζήτησε διδασκάλους ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι τὸ 862.

Οἱ Ἅγιοι Ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι ἐστάλησαν ἀπὸ τὸν Βυζαντινὸ Αὐτοκράτορα, ἦσαν μορφωμένοι ἄνθρωποι προσευχῆς μὲ πλούσια ἐμπειρία καὶ πλήρῃ κατανόησι τῶν προθέσεων τοῦ Ἀγίου Ραστισλάβου. Αὐτοὶ ἐπινόησαν τὸ σλαβικὸ ἀλφάβητο καὶ μετέφρασαν μέγιστο μέρος τῆς Βίβλου καὶ τῶν Βυζαντινῶν Λειτουργιῶν καὶ Ἀκολουθιῶν στὴν σλαβικὴ γλῶσσα. Δὲν ἀποτελεῖ λοιπὸν ἔκπληξι, τὸ ὅτι ἡ ἱεραποστολικὴ τους ἐργασία καὶ τὸ παράδειγμα τῆς ἀγίας ζωῆς τους συνήντησαν μεγάλη ἀποδοχὴ καὶ ὑποστήριξι.

Ἐν τούτοις, τὸ ἔργο τους ἐμποδίσθηκε ἀπὸ ἱεραποστόλους ἀπὸ τὸ Φραγκικὸ βασίλειο, οἱ ὁποῖοι κατενόησαν ὅτι τὸ ἔργο τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου εἶχε τὴν πλήρῃ ὑποστήριξι τοῦ Ἀγίου Δούκα Ραστισλάβου στὴν τοποθέτησι τῶν θεμελιῶν τῆς πνευματικῆς καὶ πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Μεγάλῃς Μοραβίας. Αὐτοὶ λοιπὸν κατηγορήσαν ψευδῶς τοὺς Ἅγιοις Ἀδελφούς γιὰ τὴν χρῆσι μιᾶς δῆθεν μὴ καθηγιασμένης γλώσσης, τῆς σλαβικῆς, καὶ προσεπάθησαν νὰ διαδώσουν τὴν αἰρετικὴ διδασκαλίᾳ τοῦ Φιλιόκβε, δηλ. τὴν δῆθεν καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ αἰώνια ἐκπόρευσι τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος ἐνίκησε στὴν περίφημη συζήτησί του μὲ Λατίνους κληρικούς στὴν Βενετία τὸ 867 κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἐπιστροφῆς στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου οἱ Ἅγιοι Ἀδελφοὶ ἐπιθυμοῦσαν νὰ λάβουν χειροτονία γιὰ τοὺς μαθητὲς τους ἀπὸ τὴν Μεγάλῃ Μοραβία καὶ ἐπίσης ὑποστήριξι γιὰ τὴν συνέχισι τῆς Ἱεραποστολῆς τους μεταξὺ τῶν Σλάβων.

Ἀπὸ τὴν Βενετία ὅμως προσεκλήθησαν στὴν Ρώμῃ ἀπὸ τὸν Πάπα Νικόλαο Α΄. Οἱ Ἅγιοι Ἀδελφοὶ ἔπρεπε καὶ πάλι νὰ ὑπερασπισθοῦν τὸ ἱεραποστολικὸ τους ἔργο καὶ βρῆκαν πανηγυρικὴ ἀποδοχὴ ἀπὸ τὸν διάδοχο τοῦ Νικολάου Πάπα Ἀδριανὸ Β΄, καὶ γιὰ τὸν λόγο ὅτι μετέφεραν στὴν Ρώμῃ ἰ. Λείψανα τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος Ρώμης, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀνακαλύψει σὲ προηγούμενη ἀποστολή τους στὴν Χερσῶνα. Ὁ Ἅγιος Κύριλλος ἐκοιμήθη στὴν Ρώμῃ τὴν 14ῃ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 869, πρὶν ἀπὸ 1140 ἀκριβῶς χρόνια, σὲ ἡλικία μόλις 42 ἐτῶν, ἀφοῦ πρῶτα ἐκάρῃ Μοναχὸς καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του Ἅγιο Μεθόδιο νὰ συνεχίσῃ τὴν ἱεραποστολή τους μεταξὺ τῶν Σλάβων.

Στὸ μεταξὺ ὅμως, ἡ κατάστασις στὴν Μεγάλῃ Μοραβία εἶχε ἀλλάξει. Ἄν καὶ ὁ ἡγεμόνας Ραστισλάβος ἀντιμετώπισε ἐπιτυχῶς τὶς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ βασιλείου του ἀπὸ τοὺς Φράγκους, τὸ ἔτος 870 προδῶθηκε τελικὰ ἀπὸ τὸν Σβιατοπλόυκ, τὸν ἀνεψιὸ του καὶ δούκα

του στην Νίτρα, πόλι στὰ ὄρια τῆς σημερινῆς Σλοβακίας. Ὁ Σβιατοπλουκ ἐφυλάκισε τὸν Ἅγιο Ρασπιολάβο καὶ τὸν παρέδωσε στοὺς Φράγκους. Ὁ Ἅγιος Ρασπιολάβος ἀνακρίθηκε καὶ βασανίσθηκε στὸ Ρέτζενσπουργκ τῆς Γερμανίας γιὰ τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸ ἔθνος του, γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ γιὰ τὴν γνῶσις Ἀποστολικὴ Του διδασκαλία. Καταδικάσθηκε σὲ θάνατο ἀπὸ τοὺς Φράγκους, τυφλώθηκε καὶ ρίφθηκε στὴν φυλακί. Ἐκοιμήθη στὰ τέλη τοῦ ἔτους 870 σὲ ἄγνωστο μέρος ἀφοῦ ὑπέφερε φρικτά.

Ὁ Ἅγιος Μεθόδιος φυλακίσθηκε κατὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Μεγάλη Μοραβία ὡς Ἐπίσκοπος πλέον. Καταδικάσθηκε καὶ κτυπήθηκε ἀπὸ Φράγκους ἐπισκόπους καὶ ἡ Μεγάλη Μοραβία κατακτίθηκε καὶ λεπλάτθηκε ἀπὸ τοὺς Φράγκους. Ὁ Σβιατοπλουκ, ὁ ὁποῖος εἶχε προηγουμένως ἐπιβάλλει τὰ φραγκικὰ ἐνδιαφέροντα στὴν Μοραβία, ἐπρόδωσε τοὺς Γερμανοὺς καὶ ἀνανέωσε τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Μεγάλης Μοραβίας. Ὅμως, ἡ ἐπιρροὴ τῶν Λατινικῶν καὶ Φραγκικῶν ἐνδιαφερόντων πού ἐπιβλήθηκαν ἀπὸ κληρικοὺς στὴν αὐλή του -καὶ στὸν ἴδιο προσωπικά- παρέμεινε ἰσχυρή. Ὅταν ἡ ἐπιτυχία τῆς πολιτικῆς τοῦ Σβιατοπλουκ ἐπιτεύχθηκε τὸ ἔτος 873, ὁ Πάπας ἐνθυμήθηκε τὸν φυλακισμένο Μεθόδιο καὶ μεσολάβησε ὥστε ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ Ποιμνίό του καὶ τὸ ἀποστολικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀρχίσει μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Ἁγίου Ρασπιολάβου.

Ὁ Ἅγιος Ρασπιολάβος ἐργάσθηκε μὲ τὸν Ἅγιο Κύριλλο καὶ ὑπέφερε μὲ τὸν Ἅγιο Μεθόδιο. Θουσιάσθηκε γιὰ τὸ ἔθνος του καὶ γιὰ τὴν γνῶσις διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ. Ἀργότερα, ἡ ξένη ἐπιρροὴ ἀπαίτησε ὁ ἅγιος βίος καὶ τὸ ἀποστολικὸ ἔργο τῶν Ἁγίων Ἀδελφῶν νὰ λησμονηθῇ στὴν Μεγάλη Μοραβία. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου ἐκδιώχθηκαν ἀπὸ τὴν χώρα καὶ πωλήθηκαν ὡς αἰχμάλωτοι μετὰ τὴν κοίμησι τοῦ Ἁγίου Διδασκάλου τους, ἡ ὁποία συνέβη τὴν 6ῃ Ἀπριλίου τοῦ 885, ἀλλὰ ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἔσωσε τὴν ζωὴ τους γιὰ τὸ εὐλογημένο ἀποστολικὸ ἔργο μεταξὺ τῶν νοτίων καὶ ἀνατολικῶν σλαβικῶν ἐθνῶν.

Οἱ προσπάθειες τοῦ Ἁγίου Ρασπιολάβου συνέβαλαν οὐσιαστικὰ στὴν ἀνθισι σλαβικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Πολιτισμῶν μεταξὺ τῶν Βουλγάρων, Ρώσων καὶ Σέρβων.

Ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησία Τσεχίας καὶ Σλοβακίας, διὰ τῆς ἐπισήμου Διακρυξέως τῆς Ἀγιότητας τοῦ Ἁγίου Ρασπιολάβου τὸ ἔτος 1994, ἐξεπλήρωσε ἕνα χιλιετὲς χρέος στὸν φωτισμένο Ἦγεμόνα, ἐκχριστιανιστὴ καὶ ἐκπολιτιστὴ τῆς Μεγάλης Μοραβίας.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ρασπιολάβου ὠρίσθηκε νὰ τιμᾶται μαζὶ μὲ αὐτὴ τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, τὴν 11ῃ Μαΐου, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἡμέρα τῆς Διακρυξέως του ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Τσεχίας καὶ Σλοβακίας τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου. Στὴν Σλοβακία, τοπικῶς, τιμᾶται καὶ τὴν 22α Ἰουνίου.

Ἅγιε Ρασπιολάβε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν!

(*) Τὸ παρὸν ἄρθρο βασίζεται στὸ κύριο μέρος του σὲ σχετικὸ κείμενο ἐπὶ τῇ Διακρυξί τοῦ Ἁγίου Ρασπιολάβου ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησία Τσεχίας καὶ Σλοβακίας τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1994.

Κουρὲς Μοναχῶν

ΚΑΤΑ τὴν ποιμαντικὴ ἐπίσκεψι τῶν Ἀρχιερέων τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ Ἁγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου στὸ Μπλάφτον τῆς Ἀλμπέρτας τοῦ Καναδά, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος ἔκειρε μίαν Δόκιμην Μοναχὴ ὡς Ρασοφόρον μὲ τὸ ὄνομα Βασιλίτσα καὶ τέσσαρις Μοναχῆς στὸ Μέγα καὶ Ἀγγελικὸ Σχῆμα μὲ τὰ ὀνόματα Βαρσανουφία, Νεκταρία, Παῖσια καὶ Ραφαέλα. Ἡγουμένη τῆς Μονῆς

αὐτῆς εἶναι ἡ Γερόντισσα Ἀμβροσία Μοναχὴ. Οἱ Κουρὲς ἔλαβαν χώρα πρὸ τῆς Θείας Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, τὴν Πέμπτη 15/28.5.2009, συμπροσευχομένου στὸ Ἱερὸ Βῆμα τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἑτνα κ. Χρυσόστομου, παρισταμένου καὶ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Μονῆς Πρωτοπρ. π. Γαβριὴλ Λη.

Στὴν ἐόρτιον τράπεζαν, ὁ Σεβασμ. Ἑτνα κ. Χρυσόστομος ἀπήμυθε στὴν Ἀδελφότητα ἐπίκαιρες πνευματικὲς νοουθεσίες.

Ἑορτὴ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Τριάδος

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς, 25.5/7.6.2009, ἐπανηγύρισε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Ὁξναρντ τῆς Καλιφορνίας τῶν Η.Π.Α.

Ἐλειτούργησε ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἑτνα κ. Χρυσόστομος μετὰ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Αὐξεντίου, τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἀκακίου, Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἑτνα, τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Πρωτοπρ. π. Ἰακώβου Θόρντον, τοῦ Αἰδεσμ. π. Ἰακώβου Φῆρενς ἀπὸ τὸ Σάν Ντιέγκο, τοῦ Πρωτοδιακόνου Γεωργίου Σκβόρ καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου Νεκταρίου ἀπὸ τὴν Μονὴ τῆς Ἑτνα.

Ὁ Σεβασμ. κ. Χρυσόστομος στὴν ἐόρτια Ὁμιλία του ἀνεφέρθη στὸ θέμα τῆς Ἀγάπης καὶ ἀπένευμε δῶρα σὲ παλαιὰ στελέχη τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Ἑνορίας. Τέλος, παρετέθη ἐόρτια τράπεζα στὴν Ἑνοριακὴ Αἴθουσα.

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὴν Σικελία

Τὸ Σάββατο 26 Ἀπριλίου καὶ τὴν Κυριακὴ 27 Ἀπριλίου ἐκ.ῆμ., ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς μετέβη στὴν πόλι Μπαρτσελλόνα Πόζο ντι Γκόττο τῆς νήσου Σικελίας, γιὰ νὰ τελέσῃ τὰ Θυρανοίξια τοῦ νέου Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, ἀφιερωμένου εἰς Πάντας τοὺς Ἱταλο-ἑλληνας Ἁγίους.

Ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Κλαύδιος ντε Πασκουάλε, μετὰ τῆς Πρεσβυτέρας του, κατέβαλε πολλὰς προσπάθειες καὶ θυσίαι προκειμένου νὰ ἀγορασθῆ ὁ χώρος καὶ νὰ διαμορφωθῆ σὲ Ὁρθόδοξο Ἱερὸ Ναὸ μὲ τὴν κατάλληλη διακόσμηση καὶ τὸν ἐξοπλισμὸ του.

Τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, 27.4.2009 ἐκ.ῆμ., στὴν Θεία Λειτουργία ποὺ ἐτέλεσε ὁ π. Κλαύδιος, χοροστάτησε ὁ Σεβασμ. Σιλουανὸς καὶ ἐκήρυξε. Στὴν Ὁμιλία του ὑπογράμμισε τὴν ἱστορικὴ συνέχεια τῆς Ὁρθοδοξίας στὴν περιοχὴ αὐτῆ, ἡ ὁποία ἀποσπασθῆκε βίαια ἀπὸ τὴν ὀρθὴ Πίστι μὲ στρατιωτικὰς ἐπεμβάσεις, ὅπως τῶν Νορμανδῶν. Οἱ Νορμανδοί, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς βασιλείας, ἔλαβαν ἀπὸ τὸν Πάπα ἐντολὴ νὰ ἐπιστρέψουν τοὺς κατοίκους τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος στὴν ὑποταγὴ τῆς Ρώμης. Ἐπίσης, ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανὸς ἀναφέρθηκε σὲ ἐξέχοντα πρόσωπα αὐτῆς τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστι καὶ ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς παρουσίας τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ νόημα τῆς ἀφιερώσεώς του.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις

Τὴν τελευταία Κυριακὴ τοῦ Μαΐου, ὅπως γίνεται κατ' ἔτος, τελέσθηκε ἡ Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις, τοῦ ὁποίου τὰ εὐωδιάζοντα ἰ. Λειψάνα φυλάσσονται στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στὴν Πιστόια. Ἡ κανονικὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου εἶναι τὴν 14η Μαΐου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς, Σάββατο 17/30.5.2009, τὰ ἰ. Λειψάνα μεταφέρθηκαν στὸν Καθεδρικό Ναὸ τῆς Πιστόια γιὰ τὴν τέλεσι τῶν ἑορτιῶν ἰ. Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου, μετὰ τὸ πέρασ τῶν ὁποίων ὁ Σεβασμ. Λούνης κ. Σιλουανὸς ἐτέλεσε Ἁγιασμὸ, στὸν ὁποῖο μαζὶ μὲ τὸν τίμιον Σταυρὸ ἐβύθισε καὶ τεμάχιο ἐκ τῶν ἰ. Λειψάνων.

Τὸ πρωτὶ τῆς Κυριακῆς, 18/30.5.2009, τελέσθηκε ἡ ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Παρίσαντο πολλοὶ Ὁρθόδοξοι Πιστοὶ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἱταλίας, οἱ ὁποῖοι προσῆλθαν νὰ προσκυνήσουν τὸν τιμώμενον Ἅγιο, ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ του διαδίδεται ὄλο καὶ περισσότερο λόγω τῶν ἐπιτελουμένων Θαυμάτων του.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς Θ. Λειτουργίας, ἔγινε λιτανεία τῶν ἰ. Λειψάνων στὴν πλατεία ἐμπροσθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ο ΝΟΜΑΖΟΜΑΙ Ἀδαμαντία καὶ εἶμαι ἀπὸ τὴν Ζάκυνθο.

Τὴν ἀνοίξη τοῦ 2006 ἄρχισα σιγὰ-σιγὰ νὰ ἔχω πονοκεφάλους, νεῦρα, αὐπνίες, κατάθλιψη. Εἶχα ἓνα ἀδικαιολόγητο ἄγχος καὶ στρές. Ἔφτανα στὰ ὄριά μου, νόμιζα ὅτι θὰ τρελλαθῶ.

Εἰδικὰ τὸν Ἰούνιο τοῦ 2006 τὰ συμπτώματα εἶχαν γίνει πιὸ ἔντονα. Εἶχα ἓνα ἔντονο πλάκωμα στὸ στῆθος, συνεχῶς ἀναστενάζα, ἔκλεινα νὰ μάτια μου καὶ ἔβλεπα δυὸ γαλάζια μάτια νὰ μὲ καρφώνουν. Ἦμουν σὲ ἀπελπιστικὴ κατάσταση, δὲν ἤξερα τί νὰ κάνω.

Πῆγα σὲ μιὰ κυρία νὰ μὲ ξεματιάσει. Αὐτὴ εἶπε ὅτι κάποιος μοῦ εἶχε κάνει μάγια καὶ ὅτι μόνο ἐκείνη μποροῦσε νὰ τὰ λύσει. Τυφλωμένη ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία τὴν ἐμπιστεύτηκα, ἀλλὰ ἀπὸ ὅ,τι φάνηκε, τὰ συμπτώματα ἔγιναν ἀκόμη πιὸ ἔντονα.

Μετὰ ἀπὸ κάποιες μέρες πού εἶχα νὰ κοιμηθῶ καὶ νὰ φάω κανονικά, ἓνα βράδυ ἔκανα συνέχεια ἐμετὸ καὶ πήγαινα τουαλέτα. Ἐκείνη τὴ νύχτα νόμιζα ὅτι θὰ πεθάνω...

Ἀποφασίσαμε νὰ ἔρθουμε στὴν Ἀθήνα στὸν Ἅγιο Κυριανὸ καὶ τὴν Ἁγία Ἰουστίνη, πού ξέραμε ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ προστάτες κατὰ τῆς μαγείας.

Τὸ ταξίδι ἦταν πολὺ δύσκολο, γιατί πονοῦσα ἀφόρητα στὸ στῆθος καὶ ἤμουν ἐξαντλημένη ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ἐμετοὺς καὶ τὴν αὐπνία.

Καταφέραμε νὰ φτάσουμε μετὰ ἀπὸ ὧρες. Πῆγα, προσκύνησα καὶ ἓνας Ἱερέας μοῦ διάβασε μιὰ εὐχή. Ἦμουν ἀπελπισμένη. Βγήκαμε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τότε ἔκανα ἐμετό. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα ἔνωσα πιὸ ξαλαφρωμένη. Ὁ πόνος στὸ στῆθος ἠρέμησε. Πῆγα, ἔφαγα καὶ κοιμήθηκα μετὰ ἀπὸ πολλὲς μέρες. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα ἄρχισα καὶ γινόμενον καλά.

Πῆγα καὶ τρεῖς Τετάρτες, σὲ τρεῖς Ἐξορκισμοὺς στὸν Ἅγιο Κυριανὸ καὶ σιγὰ-σιγὰ, ἀφοῦ φυσικὰ ἐγὼ καὶ ἡ οἰκογένειά μου ἐξομολογηθήκαμε καὶ κοινωνήσαμε καὶ ἀφοῦ κάναμε στὸ σπίτι συνεχῶς ἁγιασμοὺς καὶ εὐχέλαια, ἔγινα καλά.

Σὰς εὐχαριστῶ, Ἁγίέ μου Κυριανέ καὶ Ἁγία μου Ἰουστίνη, γιὰ τὸ πολὺτιμο δῶρο πού μοῦ προσφέρατε, τὴν ὑγεία μου!

Ἐκ τοῦ Ρουμανικοῦ Γεροντικοῦ: Ὁ Πρωτοσύγκελλος Βικέντιος Μαλάου ἀπὸ τὸ Μοναστήρι τοῦ Σέκου (1887-1945)

* Ἐλεγε στὰ πνευματικά του παιδιά:

– Ὅλα τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἅγια, διότι ὁ Μοναχὸς εἶναι ἀφιερωμένος στὸν Θεό. Γι' αὐτὸ νὰ γίνεται ἡ ἐργασία του μὲ εὐλογία, ὁ λόγος του νὰ εἶναι συνετὸς καὶ ἀρτυμένος μὲ ἀλάτι, ἡ προσευχὴ του καθαρὴ σὰν κερὶ καὶ θερμὴ σὰν φωτιά, τὸ κελλὶ του ἀπλὸ σὰν σπυλιά, ἀλλὰ ἅγιο σὰν Ἐκκλησία.

* Ἐλεγαν πάλι ὅτι ὁ πατὴρ Βικέντιος προσκαλεῖτο μερικές φορές στὴς Πανηγύρεις τῶν Μοναστηριῶν, ὅπου πήγαινε μὲ ἀγάπη. Ἀφοῦ εὐλογοῦσε, ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ φαγητὸ τρεῖς κουταλιές ἐνῶ τὸ ποτήρι μὲ τὸ κρασί μόνο τὸ ἄγγιζε στὰ χεῖλη του καὶ ὕστερα ἔλεγε:

– Εὐχαριστῶ τὸν Θεό. Τί καλὰ φάγαμε! Ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ τοὺς κεκοιμημένους!

– Συνεχίστε, πάτερ, καὶ φάγετε μαζί μας. Μὴ σηκῶνεσθε ἀπὸ τὴν τράπεζα πεινασμένοι, ἐπέμεναν οἱ Μοναχές.

– Ἔφαγα. Συγχωρέστε με. Ἄς πηγαίνω, διότι μὲ περιμένει ὁ Χριστὸς στὸ κελλὶ. Καὶ ἀμέσως ἀναχωροῦσε.

* Κάποτε ἦλθε ἕνας χριστιανὸς στὸν Γέροντα καὶ τοῦ εἶπε:

– Πάτερ, ὁ τάδε ἄνθρωπος μοῦ προκάλεσε μεγάλη στενοχώρια. Δὲν μπορῶ νὰ τὸν ὑποφέρω. Πέστε μου τί νὰ κάνω;

– Ἄκουσέ με, ἀγαπῆτέ μου. Μὴ καταδικάζῃς τὸν ἀδελφὸ ματαίως, διότι ὄχι αὐτός, ἀλλὰ ὁ διάβολος εἶναι ὁ ἔνοχος. Λοιπὸν, μὴ διαλύῃς τὸν νόμο τῆς ἀγάπης ποῦ εἶναι ἀκριβώτερος ἀπὸ ὁ,τιδήποτε ἄλλο στὸν κόσμο.

* Ἄλλη φορὰ ἦλθαν μερικοὶ Μοναχοὶ σ' αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπαν:

– Πάτερ Βικέντιε, πέστε μας ἕνα ὠφέλιμο λόγο.

– Πατέρες -λέγει ὁ Γέροντας- τίποτε δὲν θὰ μᾶς ζητήσῃ ὁ Χριστὸς στὸ Δικαστήριο παρὰ μόνο αὐτά: Γιατί δὲν μετανοήσαμε, γιατί δὲν κλάψαμε τὴς ἁμαρτίες μας, γιατί ζήσαμε μὲ τὸ καντήλι τῆς ψυχῆς μας σβηστό. Λοιπὸν ἀγωνισθῆτε ἀδελφοί μου, ἀγωνισθῆτε γιὰ τὴν μετάνοια. Διότι νά, ἔρχεται ἡ νύκτα, ὅποτε κανεὶς δὲν μπορεῖ τίποτε νὰ ἐργασθῆ. Ἔρχεται ὁ θάνατος χωρὶς εἶδσι καὶ μᾶς εὐρίσκει στὴν ἁμαρτία. Ἄς εἴμεθα ἔτοιμοι, Πατέρες, ἄς εἴμεθα ἔτοιμοι γιὰ τὸ ταξείδι!

* Εἶπε ὁ πατὴρ Βικέντιος:

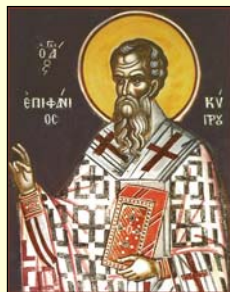
– Ὅποιος ἠδονίζεται ἀπὸ σωματικὲς ὁμορφίες, εἶναι ἔνοχος ἁμαρτίας ὅπως ὁ μοιχός, καὶ μέχρι νὰ βάλῃ φραγμὸ δὲν μπορεῖ νὰ κοινωνήσῃ. Οὔτε ἀντίδωρο νὰ πάρῃ μὲ τέτοια ἁμαρτία. Ἀλλοίμονο, διότι καὶ οἱ περισσότεροὶ ἀπ' αὐτοὺς νομίζουν ὅτι ἐὰν ἐπιθυμήσουν δὲν εἶναι τίποτε! Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶπε κατηγορηματικά: «Ἐὰν ἐπιθυμήσῃς, ἤδη ἐμοίχευσας ἐν τῇ καρδίᾳ σου» (Ματθ. 5, 28).

* Γι' αὐτοὺς ποῦ μιλοῦσαν στὴν Ἐκκλησία ἔλεγε:

– Οἱ συζητήσεις, τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ γέλια εἶναι ἁμαρτία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλ. ἐναντίον τῆς θεϊκῆς ἐξουσίας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διώχνουμε τὴν εὐλάβεια ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ γινώμαστε αἰτία δημοσίου σκανδάλου. Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι αὐτὲς οἱ κοσμικὲς ἐκδηλώσεις εἶναι πλέον, σὰν συνήθεια, στενὰ συνδεδεμένες μὲ τὴν Ἐκκλησία καὶ τοὺς Χριστιανούς τῆς.

Ἄπο τὰ Θαύματα τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Σαλαμῖνος Κύπρου

(Μνήμη: 12η Μαΐου)

Μετὰ τὴν ἐπιτέλειον Θαύματός τινος καὶ διὰ τὴν ἀποφυγὴν τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, ὁ Ἅγιος Ἐπιφάνιος ἔφυγε κρυφίως ἐκ τοῦ Μοναστηρίου του καὶ μετέβη εἰς ἄλλον τόπον ἀγριώτερον ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, πρὸ τῆς εἰς Ἀρχιερέα ἀναδειξέως του ἐν Κύπρῳ. Ὅλοι τότε οἱ Ἀδελφοὶ ἐλυποῦντο διὰ τὸν Ἐπιφάνιον, διότι δὲν ἐγνώριζον εἰς ποῖον τόπον εὕρισκετο.

Ἐμεινε λοιπὸν ὁ Ἅγιος εἰς ἐκεῖνον τὸν ἔρημον τόπον νῆστις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἦτο δὲ καὶ οὗτος ὁ τόπος ἀνυδρος.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν διήρχοντο ἐκεῖθεν τεσσαράκοντα Σαρακηνοί, οἵτινες βλέποντες τὸν Ἅγιον διαβιοῦντα εἰς τοιοῦτον τόπον καὶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν, περιεγέλαν τοῦτον. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, τυφλὸς κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, ἔχων γνώμην θηριώδη καὶ ἀπάνθρωπον, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὴν μάχαιραν καὶ πλησίασας τὸν Ἅγιον ἀνεσήκωσε ταύτην διὰ τὴν κτυπήσῃ. Ἄλλ' ὡ τοῦ Θαύματος! Ἦνοιξεν ὁ τετυφλωμένος ὀφθαλμὸς του καὶ τόσος φόβος κατέλαβε τοῦτον, ὥστε ἔρριψε κατὰ γῆς τὴν μάχαιραν καὶ ἐστάθη ἀκίνητος. Οἱ δὲ συνοδοιπόροι αὐτοῦ, ἰδόντες τὴν ἀκινήσιαν του, ἐπλησίασαν εἰς τὸν Ἅγιον καὶ εἰς τὸν μονόφθαλμον, ἀλλὰ μόλις εἶδον ὅτι ἦνοιξεν ὁ τετυφλωμένος ὀφθαλμὸς του, ἔμειναν ἐκστατικοί.

Ἰδὼν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ταραχὴν των, ἤρχισε νὰ ὀμιλῇ πρὸς αὐτοὺς μὲ πολλὴν ἰλαρότητα καὶ ταπεινώσιν. Ἐκεῖνοι τότε διὰ τῶν λόγων τοῦ Ἁγίου ἤλθον εἰς φρόνιμον κατάστασιν καὶ μεταβλήθentes ἔλεγον, ὅτι ὁ Ἅγιος εἶναι Θεός. Τότε διὰ τῆς βίας παρέλαβον αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν λέγοντες·

– Σὺ εἶσα ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἀκολούθει μας, διὰ τὴν μᾶς διαφυλάττης ἀπὸ κάθε κακὸν ποῦ ἡμπορεῖ νὰ μᾶς κάμουν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μᾶς καταδιώκουν.

Ἀκολουθῶν δὲ αὐτοὺς ὁ Ἅγιος ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἡμπτόδιζε τούτους ἀπὸ κάθε ἀταξίαν. Βλέποντες δὲ ἐκεῖνοι, ὅτι διὰ τῶν νουθεσιῶν αὐτοῦ ἐπροξένει εἰς αὐτοὺς στενοχωρία, διότι ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἀπέχουν ἀπὸ τὰς κλοπὰς καὶ τὰς ἀρπαγὰς, ἔπεσαν ὅλοι ὁμοῦ πρὸ τῶν ποδῶν του καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ ἀναχωρήσῃ.

Τότε ὁ Ἅγιος, ἀφ' οὗ εἶπεν εἰς αὐτοὺς πολλὰς νουθεσίας, τέλος προσέθεσεν·

– Ἐὰν δὲν παύσετε νὰ κάμνετε αὐτὰς τὰς κακὰς πράξεις, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διέλθετε καλὰς ἡμέρας καὶ νὰ εὐτυχῆσετε εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, συνοδεύοντες τὸν Ἅγιον ὅλοι ὁμοῦ, ἔφερον πάλιν εἰς τὸν τόπον, ὅπου κατῴκει πρότερον καὶ κτίσαντες δι' αὐτὸν κατοικίαν, τὸν ἀπεχαιρέτισαν καὶ ἀνεχώρησαν ἐν εἰρήνῃ. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν παρέμεινεν μετὰ τοῦ Ἁγίου, κατηχηθεὶς παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, γενόμενος δόκιμος αὐτοῦ μαθητῆς καὶ βιογράφος του ἄριστος...

Ἁγίου Νικολάου Βελμιρόβιτς

Πνευματικὸ Ἡμερολόγιο:

Ὁ Πρόλογος τῆς Ὀχρίδος

Βίοι Ἀγίων, Ὕμνοι, Στοχασμοὶ καὶ Ὁμιλίαι
γιὰ κάθε ἡμέρα τοῦ χρόνου

Κυκλοφόρησε πρόσφατα ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Ἄθως» σὲ ἓναν τόμο, 300 περίπου σελίδων, πολὺ πρωτότυπο καὶ ἔξοχα διακοσμημένο, ὁ μῆνας Ἰανουάριος τοῦ περιφήμου «Προλόγου», δηλ. Συναξαρίου, τὸ ὁποῖο συνέγραψε πρὸ ὀγδονταετίας ὁ σύγχρονος Χρυσόστομος Ἅγιος Νικόλαος Βελμιρόβιτς ὁ Σέρβος, Ἐπίσκοπος Ὀχρίδος καὶ Ζίτσας († 5/18.3.1956). Τὸ ἔργο θὰ ὀλοκληρωθῆ στὰ ἑλληνικὰ ὅπως φαίνεται σὲ δώδεκα τόμους, ἓναν γιὰ κάθε μῆνα τοῦ ἔτους.

Ἡ συντομία, περιεκτικότητα καὶ χάρις τῶν παρατιθεμένων Βίων τῶν Ἀγίων τῆς κάθε ἡμέρας, καὶ ὁ συνδυασμὸς τους, διὰ σπανίου χαρισματικοῦ τρόπου ποὺ μόνον ὁ Ἐπίσκοπος Νικόλαος μποροῦσε νὰ ἐπινοήσῃ, μὲ ἓνα θαυμαστὸ ὑλικό, συνιστοῦν μία πράγματι στερεὰ τροφή, εὐληπτή καὶ ἄριστα ἐπεξεργασμένη, γιὰ κάθε Χριστιανὸ ὅλες τὶς ἡμέρες τοῦ ἔτους.

Συγκεκριμένα, τοὺς «Βίους» ἀκολουθεῖ ἓνας ποιητικὸς «Ὕμνος» τοῦ προσευχομένου Ἁγίου Ποιητοῦ Ἐπισκόπου, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ εορτολογικὸ περιεχόμενο τῆς ἡμέρας, τὴν ὁποῖαν ὄντως νοστιμίζει καὶ ἕμνει ὡς ἡμέρα Κυρίου.

Τὸν «Ὕμνο» ἀκολουθεῖ ἕτερο κείμενο, ἡ «Διάκρισις», μέσω τοῦ ὁποῖου ὁ σοφὰ διακριτικὸς Ἐπίσκοπος μᾶς μυεῖ σὲ ἓνα πνευματικὸ θέμα-ἀξίωμα τῆς Πίστεώς μας, μὲ τὴν χρῆσι συνήθως ἑνὸς κειμένου ἢ παραδείγματος ἀπὸ τὸν Βίο τῶν εορταζομένων Ἀγίων.

Τὴν «Διάκρισι» ἀκολουθεῖ ἡ «Περισυλλογή», μία προτροπὴ τοῦ Χριστοκεντρικοῦ Νικολάου γιὰ ἐμβάθυνσι σὲ Εὐαγγελικὰ γεγονότα, ὥστε ὁ νοῦς μας νὰ δυθισθῆ σὲ θεία θεωρήματα, νὰ κατανυχθῆ βαθεῖα καὶ νὰ πλημμυρίσῃ Χάρι.

Τέλος, τὴν «Περισυλλογή» ἀκολουθεῖ «Ὁμιλία», ἓνα σύντομο ἐμπνευσμένο κείμενο τοῦ τρισμάκαρος Νικολάου, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ μία διεισδυτικὴ ἀνάλυσι σὲ Ἀγιογραφικὸ στίχο, καθαρὰ πρακτικῆς καὶ πνευματικῆς μορφῆς, ὥστε νὰ μᾶς διδάξῃ, νὰ μᾶς παρηγορήσῃ, νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ, νὰ μᾶς ἐμβάλῃ θεῖο πόθο καὶ νὰ μᾶς ὠθήσῃ πρὸς θεῖαν ἀνάβασιν καὶ πτῆσιν.

Καὶ ὅλα αὐτά, μέσα σὲ 8 μὲ 10 μόνον μικρὲς σελίδες ἡμερησίως!

Ὄντως, ὁ «Πρόλογος» τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου Νικολάου «φωτίζει, νοηματοδοτεῖ καὶ ὁμορφαίνει τὴν κάθε ἡμέρα τῆς ζωῆς μας»...

Εἶθε νὰ μὴ λείψῃ ἀπὸ κανένα χριστιανικὸ σπίτι!

